

Fullerö park

Särskild arkeologisk utredning

RAÄ 175:1-3, 602:1, 674, Fullerö 21:66, 21:57, 21:49
Gamla Uppsala sn, Uppland

SAU rapport 2009:13

Ann Lindkvist

Fullerö park

Särskild arkeologisk utredning

RAÄ 175:1-3, 602:1, 674, Fullerö 21:66, 21:57, 21:49
Gamla Uppsala sn, Uppland

SAU rapport 2009:13

Ann Lindkvist

SOCIETAS
ARCHAEOLOGICA

UPSALIENSIS

SAU rapporter 2009:13
ISSN 1404-8493
©SAU 2010

UTGIVNING OCH DISTRIBUTION
Societas Archaeologica Upsaliensis
Gamla Prefektbostaden
Villavägen 6G, 752 36 Uppsala
post@sau.se
www.sau.se

TEKNISKA OCH ADMINISTRATIVA UPPGIFTER

Länsstyrelsens diarienum och datum för tillstånd

431-5302-2009, 2009-10-06

SAU:s projektbeteckning 1102

Uppdragsgivare Fullerö Park AB

Belägenhet

LANDSKAP Uppland

LÄN Uppsala

KOMMUN Uppsala

SOCKEN Gamla Uppsala

FASTIGHETSKARTBLAD 11l 9a Ärentuna

RAÄ 175:1-3, 602:1:1, 674

KOORDINATER X6647 973 Y1603 757 (SV hörnet)

25-40 m ö h

Personal Ann Lindkvist (projektledare), Michel Guinard
(biträdande projektledare). Övriga arkeologer Fredrik
Thölin, Elisabeth Pettersson, Erik Sanzén (praktikant)

Grävmaskinister Rikard Gustafsson, Lennart Åberg

Undersökningen

TYP AV UNDERSÖKNING Särskild arkeologisk utredning

UTFÖRANDETID I FÄLT 2009-10-15–2009-11-03

MASKINTID 98,5 timmar

ARKEOLOGTID 212 timmar

UNDERSÖKT YTA 367 500 m² (undersökningsområde),

2999 m² (schaktad yta)

KOORDINATSYSTEM RT90, 2,5 gon V

HÖJDSYSTEM RH 70

INMÄTNINGSSYSTEM Digitalt

Fynd förvaras i väntan på beslut om fyndfördelning hos SAU.

Arkivmaterial förvaras tills vidare hos SAU.

OMSLAGBILD Undersökningsområdet från
väster. Foto: Ann Lindkvist, SAU.

ALLMÄNT KARTMATERIAL © Lantmäteriet.
Medgivande MS2007/04080.

DIGITALA PLANER Ann Lindkvist

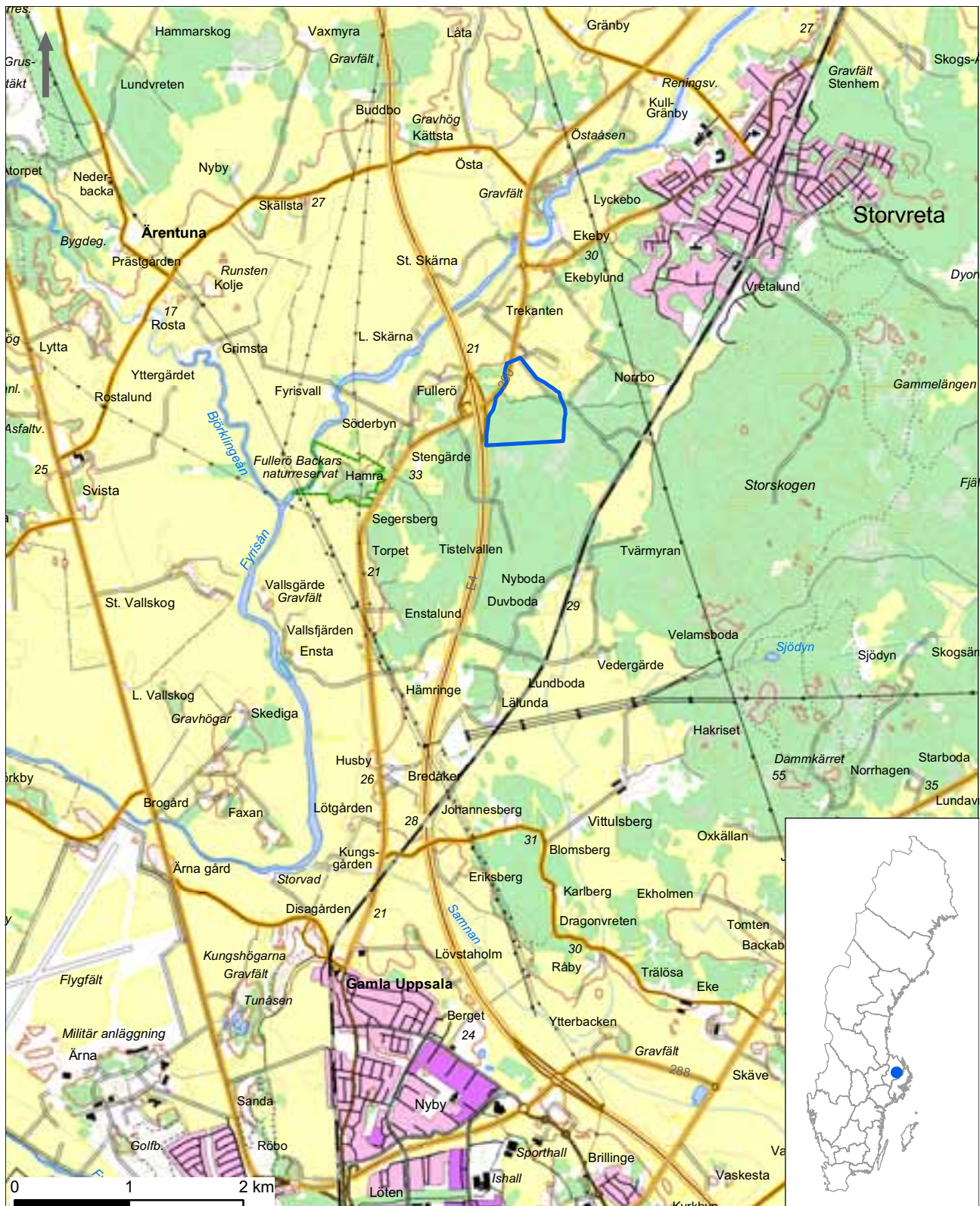
LEKTÖR Kent Andersson

LAYOUT Karin Hallgren Produktion

TRYCK SAU, Uppsala

Innehåll

Inledning	7
Syfte	7
Metod och genomförande	7
Topografi och naturmiljö	9
Antikvarisk bakgrund	9
Historiska ägoförhållanden och äldre kartor	11
Resultat	12
Inventering	12
RAÄ 175:1-3	13
Sökschaktning	13
DELYTA A	14
DELYTA B	14
DELYTA C	14
DELYTA D	16
DELYTA E	16
DELYTA F	16
DELYTA G	16
FYND	16
Sammanfattande slutsatser	18
Avgränsning	20
Dateringar	20
Utvärdering	20
Sammanfattning	21
Referenser	21
Litteratur	21
Kartor	22
Arkiv och databaser	22
Muntliga uppgifter	22
Bilaga 1. Schaktförteckning.	23
Bilaga 2. Anläggningsförteckning.	29
Bilaga 3. Plan över delyta A.	32
Bilaga 4. Plan över delyta B.	33
Bilaga 5. Plan över delyta C.	34
Bilaga 6. Plan över delyta D.	35
Bilaga 7. Plan över delyta E.	36
Bilaga 8. Plan över delytorna F och G.	37

Figur 1. Undersökningsområdet markerat med blått mot bakgrund av Terrängkartan. Uppsala syns i kartans nedre kant. Skala 1:50 000.

Figur 2. Vy över hygget. Från sydöst. Foto: Ann Lindkvist, SAU.

Inledning

En särskild arkeologisk utredning steg 1 och 2 har utförts i Fullerö som är beläget en knapp mil norr om Uppsala (fig 1). På platsen finns planer att anlägga ett handels- och upplevelseområde. Utredningen utfördes efter beslut 2009-10-06 av Länsstyrelsen i Uppsala län (Lst dnr 431-5302-2009) av Societas Archaeologica Upsaliensis (SAU) på uppdrag av Fullerö Park AB. Utredningen genomfördes under perioden 2009-10-15–2009-11-03. Den föregicks av en arkeologisk förstudie som gjordes under september 2008 (Lindkvist & Andersson 2008). Ann Lindkvist som varit ansvarig för denna utredning utförde också den nämnda förstudien.

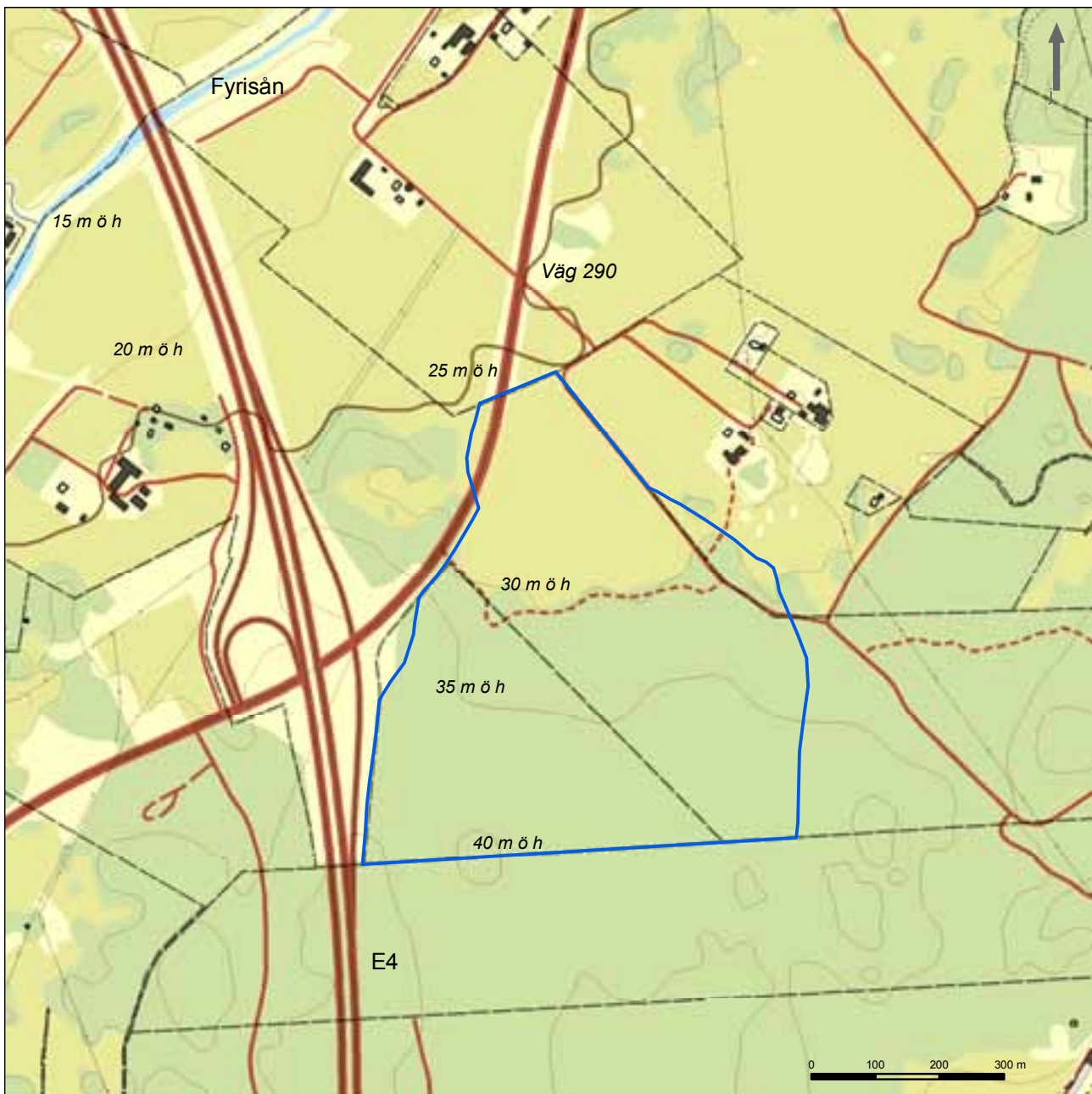
Syfte

Syftet med utredningen har varit att klargöra om det finns fasta fornlämningar som ej är kända inom undersökningsområdet (UO). Vidare ingick i uppdraget att avgöra huruvida de registrerade stensättnings- respektive högliknande bildningarna RAÄ 175:1-3 utgör fornlämningar.

Metod och genomförande

Den metod som har använts har bestått i de två huvudmomenten fältinventering samt sökschaktning. Vid inventeringen avsöktes terrängen systematiskt och potentiellt goda lägen för boplatser, agrara lämningar, gravar etc kontrollerades (fig 2). I tre områden i skogsmarken, där det bedömdes finnas lämpliga lägen för stenåldersboplatser, grävdes provstick med spade (0,25 × 0,25 m) och jorden sållades i handsåll (maskstorlek 4 mm). Platsen för de möjliga gravarna RAÄ 175:1-3 var belägen i avverkad skogsmark. En avsökning av området bedömdes som tillräcklig för att fastställa lämningarnas status. (Se vidare om detta i avsnittet om resultat.) Åkermarken låg i träda bevuxen med gräs och det bedömdes att en inventering av denna del av UO inte skulle vara fruktsam.

Sökschaktning gjordes med larvburen grävmaskin, främst i åkermarken och i viss utsträckning i skogsmarken. Schakten fördelades spritt över åkerytan och förlades till lämpliga lägen i skogskanten. Normalt grävdes schakt med en skopbredd (resulterade i ca 1,9 m breda schakt) men i vissa fall gjordes utvidgningar för att få överblick över framkomna anläggningar. Totalt sökschaktades en yta av

Figur 3. Översikt över undersökningsområdet (blått) mot bakgrund av Fastighetskartan. Skala 1:10 000.

2999 m². Schaktdjupen var huvudsakligen 0,25–0,50 m. Handrensning av schakten var i stort sett bara nödvändig på de få ställen där det fanns morän. Anläggningarna var generellt sett mycket tydliga och i de flesta fall var de möjliga att tolka redan genom en okulär besiktning. Typbestämningen av ej undersökta anläggningar är dock alltid svår och framförallt stolphål torde vara överrepresenterade i det registrerade materialet. Eftersom anläggningarna var så pass distinkta undersöktes endast elva.

Det framkom kulturlager och upplöjda kulturlager i ett stort antal schakt. I några fall var det svårt att skilja mellan de båda varianterna och lagren kom då att grävas bort helt

eller delvis. På ett par ställen gjordes ingrepp i lagren för att få en uppfattning om tjocklek och karaktär. I övrigt lämnades de intakta. Det förekom mindre bitar och stänk av bränd lera i många schakt och lager. Inslaget av recent material som t ex porslin och tegel var i det närmaste obefintlig. Inget recent material togs tillvara. På några ställen framkom också obränt ben. Inte heller det insamlades. Däremot fanns fynd som hade mer speciell karaktär, huvudsakligen tydligt förhistorisk, vilka togs tillvara.

Beskrivningar upprättades över framkomna objekt och schakt och samtliga av dessa samt fynd, anläggningar och platser där provstick grävdes mättes in med RTK-GPS.

Data fördes över till Intrasis och bearbetades i GIS-program (ArcMap). Vissa problem uppstod vid inmätningen i skogskanten då GPS-mottagningen var dålig. Ett par av schakten (utan indikation) har därför fått prickas in manuellt i efterhand. De undersökta anläggningarna handritades i profil. Arbetets fortskridande samt ett urval av schakt och anläggningar fotograferades.

Av praktiska orsaker undersöktes ej den del av området som är beläget väster om länsväg 290. Detta beslut fattades efter samråd med Länsstyrelsen. Längs med den östra sidan av länsvägen pågick nedgrävandet av en VA-ledning varför schakten inte kunde placeras helt nära vägen. Arbetsmaskinerna hade även orsakat störningar i form av omrörda jordlager och mycket hårt packad och därmed svårschaktad lera. Efter det att arbetet påbörjats kom själva UO att minskas något i den östra kanten. Förändringen gjordes efter önskemål från uppdragsgivaren och efter godkännande av Länsstyrelsen. Detta påverkade ej undersökningen då arbetet ännu inte hade fortskridit så långt.

I denna rapport har resultaten från de arkivstudier som utfördes för den tidigare förstudien (Lindkvist & Andersson 2008) infogats efter bearbetning och viss komplettering. De direkta källhänvisningarna finns med i den här rapporten men för en allmän beskrivning av det källmaterial som gått igenom hänvisas till förstudierapporten.

Topografi och naturmiljö

UO är beläget på den östra sidan av Trafikplats Fullerö vid E4 (fig 3). Området ligger i kanten av Fyrisåns dalgång och utgörs huvudsakligen av kalhuggen skog och åkermark som nu ligger i träda samt till en mindre del i öster av plöjd åker samt slagen vall. I den östligaste delen av skogsmarken finns en uppvuxen granplantering och närmast åkern finns ett smalt parti med kvarvarande träd. Skogsmarken är mycket kuperad och terrängen är rik på stenblock i alla storlekar vilka på sina ställen ligger relativt tätt. Två mycket stora stenblock utgör ett blickfång där de ligger på den västra sidan av grusvägen just där åkern övergår i skog. De högsta partierna i skogsmarken är belägna strax över 40 m ö h. Marken sänker sig därifrån ner mot Fyrisån. I skogskanten finns nivån för 30 m ö h och den nordligaste änden av UO tangerar 25 m ö h. Åkermarken är relativt plan men en mindre höjd sträcker sig mot norr längs med grusvägen i UOs östra kant.

De underliggande jordarterna utgörs i skogsmarken av blockig, grusig morän med ett litet inslag av ytligt urberg. Åkermarken består huvudsakligen av glacial lera med en mindre yta med post-glacial lera (Jordartskarta, SGU).

Antikvarisk bakgrund

Fullerö är beläget i en av de fornminnestätaste trakterna i Sverige med lämningar från främst brons- och järnålder och i mindre utsträckning från stenålder. Inom UO finns områden belägna omkring 35 till 40 m ö h (fig 3). Detta innebär att en äldsta bosättning hypotetiskt kunde ha varit möjlig redan under den mellersta delen av stenålder (ca 3000 f Kr). Vid denna tid hade strandförskjutningen gått så långt att en skärgård fanns i området. Vid äldre bronsålder (ca 1500–1400 f Kr) fanns stranden ca 25 m ö h och UO låg då vid en havsvik. När havsvattnet dragit sig tillbaka helt, några århundraden före Kristi födelse, hade Fyrisån bildats och rann i en fåra med stränder belägna ca 15 m ö h.

Många av fornlämningarna i trakten har varit kända sedan länge och i samband med att den nya E4:an byggdes framkom och undersöktes många nya fornlämningar. Bara inom själva Fullerö bys marker finns ett flertal omfattande och/eller mer betydelsefulla fornlämningar. Vid Söderbyn är ett grav- och boplatsoområde (RAÄ 163:1) beläget (fig 4). På 1930-talet undersöktes den s k Fullerö-graven vilken innehöll ett av de rikaste gravfynden i Sverige. Det rör sig om en kammargrav från 300-talet e Kr som bl a innehöll tre fingerringar av guld, två guldhängen samt resterna efter en vapenuppsättning. Ytterligare gravar och boplatslämningar undersöktes på platsen under 1960-talet. Bland fynden kan framhållas ett mycket välbevarat svärd samt diverse dräktspånnen, en bärnstenspärla, föremål med granatinläggningar, spelbrickor, pilspetsar, glaspärlor, karneolpärlor, bärnstenspärlor etc. På en intilliggande terrassering undersöktes ett förhållandevis väl bevarat nedbrunnet hus som avtecknade sig som ”vallar” av lerklining. Med andra ord fanns resterna av de lerbestrukna väggarna kvar på plats. Fyndmängden i anslutning till huset var stor och fynden kunde dateras till vendel- och vikingatid. Förekomsten av gjutformar, deglar och ej färdiga eller misslyckade smycken tyder på att framställning av smycken skett på platsen. Både grav- och boplatslämningarna visar på närvaron av en social elit i området under skilda tidpunkter.

Inom UO finns tre kända objekt i fornlämningsregistret (fig 4). Det rör sig om tre möjliga gravar vilka f n är registrerade som kulturhistoriska lämningar. En stensättningsliknande bildning (RAÄ 175:1) är rund, ca 9 m i diameter och ca 0,3 m hög. Intill denna finns två höglignande bildningar (RAÄ 175:2, 3). Den förstnämnda är rund, 12–15 m i diameter och cirka 1 m hög. Den andra är lika stor men något lägre, 0,5–0,6 m hög.

I direkt anslutning till UO finns ett flertal fornlämningar (fig 4). I en åkerkant nordväst om UO ligger sex stensättningsliknande bildningar. Fem av dem är runda till formen (RAÄ 171:1–3, 173:1–2) medan en är rektangulär (RAÄ 172). Mot nordöst

Figur 4. Fornlämningarna (röda) i området enligt FMIS, mot bakgrund av Fastighetskartan. Skala 1:12 000.

där länsväg 290 går (i ny dragning i samband med anläggandet av E4) finns en nu undersökt boplatz (RAÅ 602:1) vilken behandlas mer nedan. Intill platsen för denna ligger ett mindre gravfält (RAÅ 176), vilket består av fem rundastensättningar. På åkerholmar öster om UO ligger fler fornlämningar. Ett grav- och boplatzområde (RAÅ 179:1) består av tolv rundastensättningar och sju skärvtenshögar. Ytterligare tre skärvtenshögar (RAÅ 179:2-4) ligger fritt ute i åkern. Mellan skogen och ån ligger fornlämningarna tätt och samtliga förhistoriska lämningar bör vara från bronsålder-järnålder. Det rör sig huvudsakligen om boplatztyper (ex RAÅ 197, 598, 601, 602:1) och skärvtenshögar (ex RAÅ 177:1-3, 180, 181:1-6, 189:1, 190:2) samt gravar i form av mer eller mindre ensamliggande stensättningar (ex RAÅ 168, 169, 185, 187:1-6, 636) och gravfält (ex RAÅ 166, 176, 186, 188, 191, 247). Vid ån ligger också den ena delen av Fullerös äldsta bytomt (RAÅ 207) (den andra delen av bytomten som legat vid Söderby är ej fornlämning). Bytomten kan säkert beläggas ha varit bruk från 1600-talet (se avsnittet om äldre kartor nedan) men skulle möjligen kunna ha medeltida rötter.

En av de boplatser som undersökts i samband med byggandet av E4:an är Trekanten (RAÅ 602:1) (Onsten-Molander & Wikborg 2006) (fig 4). Inom RAÅ 602:1,

vilken tangerar UO, framkom boplatsslämningar i form av bl a 22 huskonstruktioner, de flesta långhus, vilka kunde dateras till äldre bronsålder-vendeltid/vikingatid. Vårt att notera är fynd av två gjutformsfragment vilka indikerar att man sysslat med bronsgjutning. Även några trattformiga gropar för tjärframställning från romersk järnålder var intressanta då de tillhör en fornlämningskategori som uppmärksammades första gången i samband med E4-undersökningarna. Vid en schaktningsövervakning som gjordes i anslutning till slutundersökningen visade det sig också att ytan med boplatsslämningar sträcker sig ytterligare ca 50 m åt väster. Sannolikt finns ganska anläggningssglesa ytor i utkanten av området. Området för slutundersökningen av Trekanten-boplatsen utsträcktes inte lika långt mot sydväst som den yta som bedömdes innehålla fornlämningar vid den föregående förundersökningen. Trekanten-boplatsens utbredning mot nordöst kom senare att utsträckas något i samband med en förundersökning inför en ledningsdragning (Schütz & Göthberg 2007).

En annan av närbelägen undersökning, vilken också gjordes för E4:an, är det boplatss- och gravområde som ligger nära Fullerö (RAÄ 598, 661) (Björck & Appelgren 2006) (fig 4). Minst två långhus påträffades men sannolikt har fler funnits på platsen. Även här framkom tjärframställningsgropar. Boplatsen har varit i bruk från slutet av yngre bronsålder till folkvandringstid. Gravfältet var beläget på det impediment som ligger just sydväst om boplatsen. Sammanlagt undersöktes 24 stensättningar av olika form samt två gravar invid mittblock. Gravarna kunde dateras till övergången mellan yngre bronsålder och äldre järnålder.

Antalet lösfynd från Fullerö är inte anmärkningsvärt stort. De exakta fyndplatserna är inte kända utan fynden kan endast knytas till byterritoriet. I Historiska museets samlingar (SHM) finns ett fåtal fynd. En enkel skafthålsyxka kan dateras till stenålderns slutskede eller bronsålderns inledning (SHM 7247). En likartad skafthålsyxka har dessutom hittats vid grustäkt (SHM 10021). Ungefär samtida eller möjligen något yngre än dessa båda föremål är en fragmentarisk grönstensyxka (SHM 8853:126). I samlingarna vid Uppsala universitets museum för nordiska fornsaker (UMF) finns ytterligare några fynd från yngre stenålder. Det rör sig om en skafthålsyxka (UMF 2024), en borrhopp till en skafthålsyxka (UMF 4374) samt en mejsel av svartgrön bergart (UMF 2025). I en diskussion av dessa fynd har en hypotes förts fram om att de skulle kunna indikera att ett senneolitiskt boplatssområde funnits vid Fullerö (Guinard 2001:5f).

Lösfynd från bronsålder eller järnålder är inte kända. Den just nämnda borrhoppen skulle dock möjligen kunna härröra från äldre bronsålder.

Resultaten av alla de olika undersökningarna som företagits i området visar att det under bronsålder och äldre järnålder funnits ett flertal bebyggelselägen mellan ån och

skogen på Fullerös och Ekebys marker. Möjligen flyttas bebyggelsen närmare ån och de historiskt kända bytomterna under yngre järnålder. Från denna period finns också lämningar som antyder närvaron av personer med stort anseende och rikedom. Var den medeltida bebyggelsen legat är inte helt klart men kanske kan den ha legat på eller invid de bytomter som är kända från 1600-talet och senare.

Historiska ägoförhållanden och äldre kartor

Fullerö har hört till Gamla Uppsala socken och Vaksala härad. Namnet Fullerö finns i skrift första gången 1299 som (*de*) *Fuldrethum*. Förleden innehåller ett änamn *Full* vilket syftar på 'den fulla'. Efterleden innehåller ordet *ed* som här syftar på 'vadställe'. (Wahlberg 2003:83). Det finns vissa uppgifter om ägoförhållandena i Fullerö från 1200-talets slut och senare (DMS 1:2:188f). Från mitten av 1500-talet finns allt mer fullständiga skattehandlingar där det framgår att byn var relativt stor (8 markland) och att den bestod av tio gårdar. Av dessa var en skattegård, sex hade olika former av kyrkligt ägande (ingick bl a i Fullerö och Grillby kanonikat), en ägdes av adelsmannen Ture Pedersson (Bielke), två ingick i Gustav Vasas privategendom (arv och eget). Som en del av reduktionen drogs dock 1559 de sex kyrkligt ägda gårdarna in av kungen och förēnades med hans arv och eget-gods.

Den äldsta kartan över Fullerö är en geometrisk avmätning från 1640 (Akt: A5:96-99). Här framgår att byn ligger nära ån och centralt i förhållande till åkermarken (jfr fig 5). De tio gårdarna i byn är fördelade på två tomter, dels den mot norr och nära ån belägna Gammelgården (RAÄ 207), dels den södra ännu bebyggda (senare Söderby) som ligger just väster om den f d länsvägen. Själva UO utgjordes vid denna tid precis som idag av skog och åkermark. Den största skillnaden är att åkerkanten genom århundradena rakats ut. Den lilla udden i öster har också fram till i alla fall 1640-talet hängt samman med de mot norr och öster numera fritt liggande åkerholmarna. UOs norra spets sammanfaller med ett litet stycke av tvåsädeshägnaden. Kartorna från 1700- och 1800-talen (ägodelning, storskifte, laga skifte; akt: B22-9:1, B22-9:2, B22-9:5) är inom UOs utsträckning och förutom vad det gäller de just nämnda impedimenten, i stort sett identiska med den geometriska kartan. Den kartbild som framträder på den Häradsekonomiska kartan från 1859-63 (Akt: J112-84-2) motsvarar väl de äldre förhållandena (fig 5). En skillnad är de körvägar, som går i åkerkanten respektive i UOs nordöstra kant, vilka tillkommer någon gång under första halvan av 1800-talet. Vid denna tid pågår även utflytningen av gårdar från byn och de faktiska slutliga placeringarna är inte helt korrekt redovisade på kartan.

Figur 5. Häradskartan över Erentuna från 1859-63 (J112-84-2) med UO markerat (blått).

Resultat

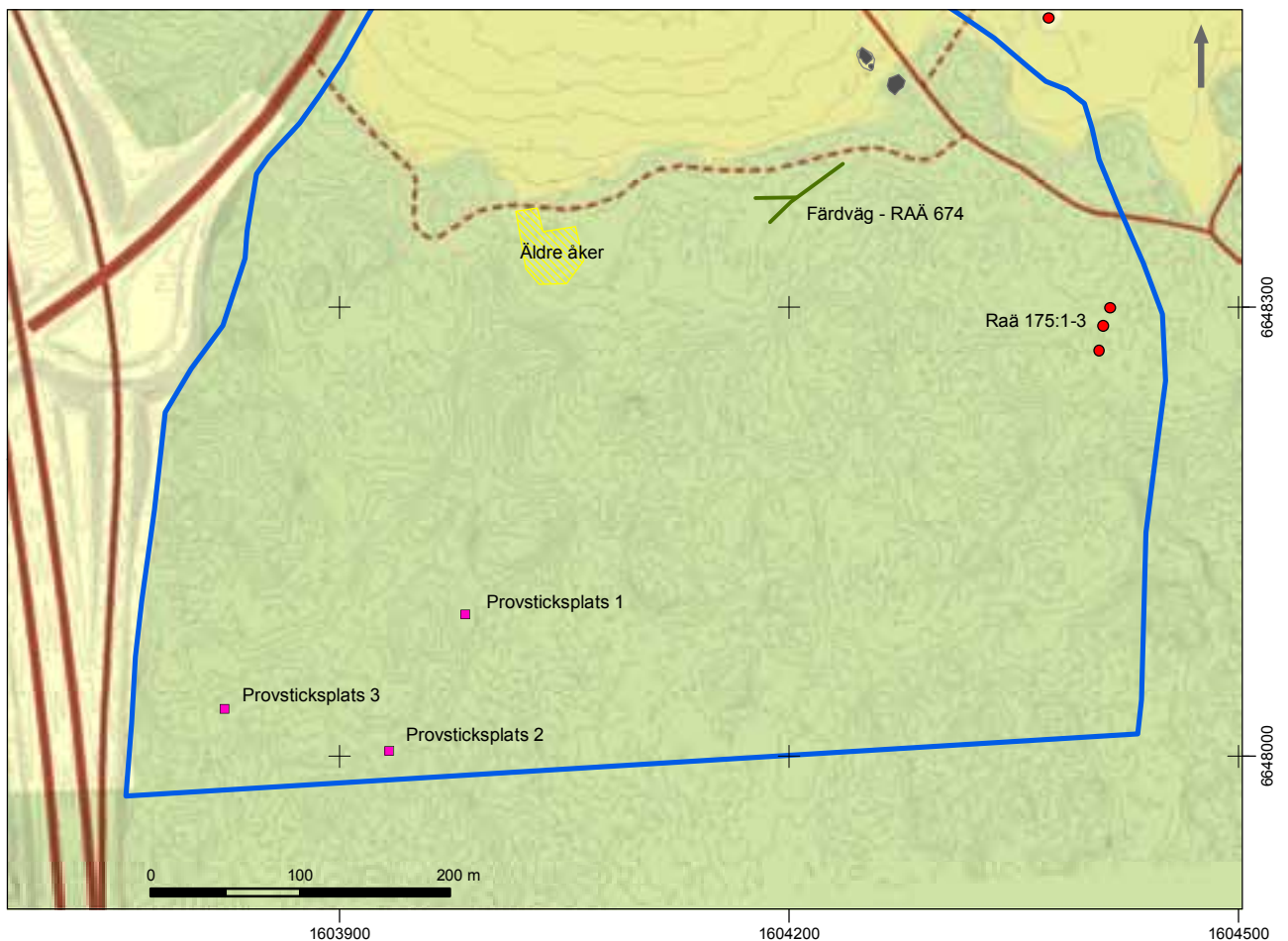
För att göra det hela mer överskådligt har redovisningen av resultaten delats upp i olika avsnitt. Först redovisas inventeringen av skogsmarken samt besiktningen av RAÄ 175:1-3 och därpå följer resultaten av sökschaktningen.

Inventering

Den del av UO som utgörs av nu huvudsakligen avverkad skogsmark avsåktes (fig 6). På tre platser fanns lägen med potential för stenåldersboplatser från, som det antogs,

främst mellaneneolitikum. Samtliga utgjordes av avsatser belägna omkring 35 till 40 m ö h. I de grävda provsticken framkom dock inga spår av mänsklig aktivitet i form av fynd eller anläggningar.

I skogskanten mot åkern i norr, dvs den västra delen av delyta E (jfr bilaga 7), fanns ett par ytor i terrängen som skilde ut sig från resten av skogsmarken genom att de var lite flackare. Dessa och några andra ytor i samma område undersöktes under sökschaktningsfasen. På en av de flackare ytorna fanns diffusa spår av en åkeryta eller möjligen en äng, ca 50 × 40 m, med lite röjningssten i västra kanten

Figur 6. Plan över skogspartiet mot bakgrund av Fastighetskartan. Skala 1:5 000.

(fig 6). Vid schaktningen kunde det konstateras att något odlingslager inte hade bildats. Åkern återfinns inte på de äldre kartorna och bör ha varit i bruk under någon kortare period under 1800- eller 1900-tal. I den norra delen av skogspartiet påträffades också en förgrenad väg i form av en ränna, snarast lik en hålväg (A100 001, A100 002, RAÄ 674). Den är 63 + 27 m lång, cirka 0,3 m bred och djupet är bara 0,1 till 0,2 m. Enligt uppgift från markägaren på den närmast belägna gården, Gunnar Eriksson, har vägen varit i bruk under 1900-talet. Dess ålder bör inte vara alltför hög, troligen 1800- eller 1900-tal.

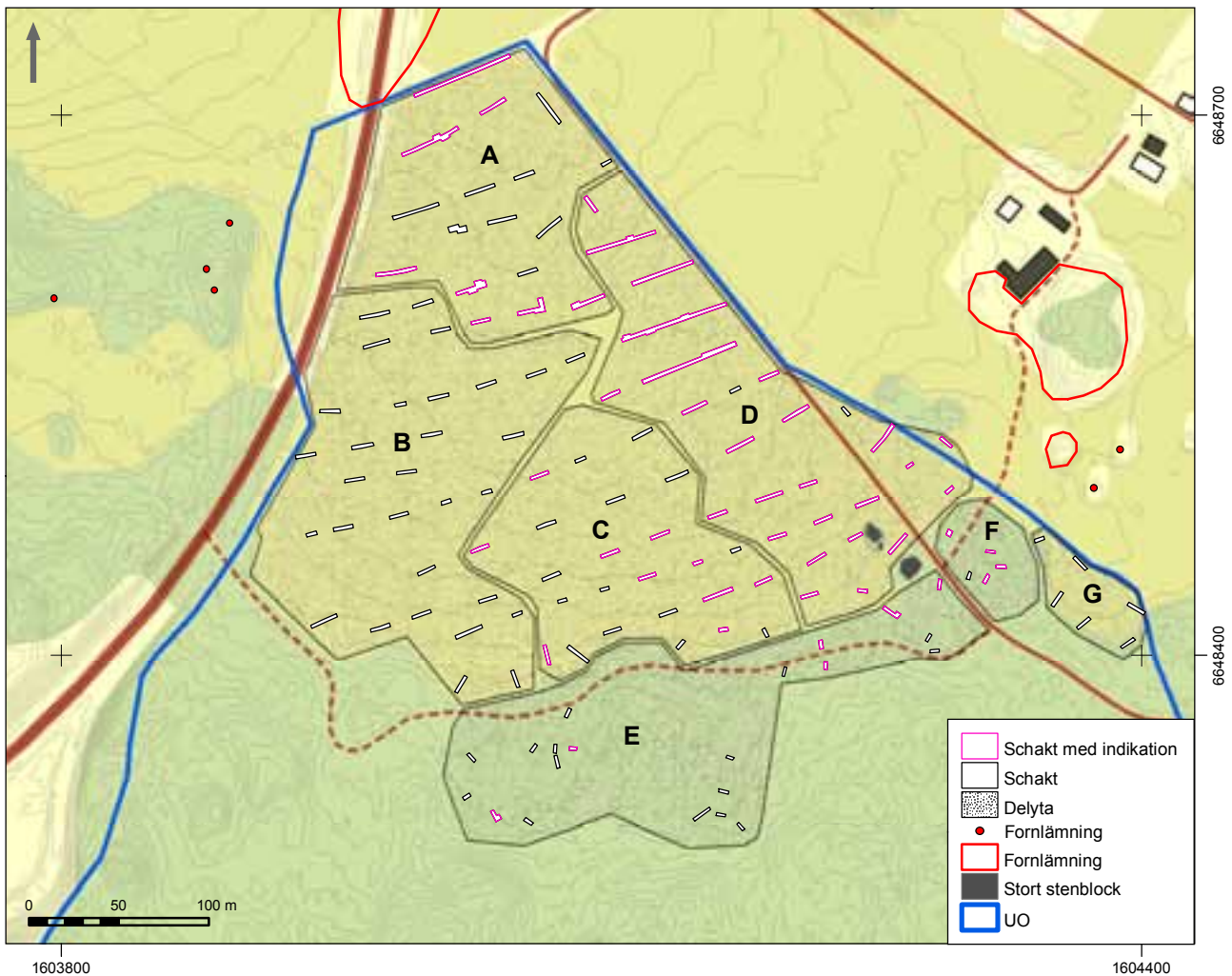
RAÄ 175:1-3

Sedan tidigare finns tre möjliga gravar registrerade i FMIS vilka beskrivs som en stensättningsliknande och två högliknande lämningar (fig 6). De är belägna på det ganska hårt markberedda hygget. Vid utredningen kunde konstateras att det rörde sig om naturliga förhöjningar. Då större stenblock ryckts upp ur marken gick det också att få en uppfattning om jordmånen som visade sig utgöras av morän utan några som helst fornlämningsindikationer.

Det beslutades att någon ytterligare undersökning inte var nödvändig för att utröna lämningarnas status. De utgör ej fornlämningar.

Sökschaktning

Vid sökschaktningen framkom ett stort sammanhängande område med boplatslämningar samt på impedimentsmark även ev. gravar (registrerad som en del av den tidigare kända RAÄ 602:1). Presentationen av resultaten från sökschaktningen görs utifrån en indelning av det schaktade området i olika delytor (fig 7, 8, bil 1-8). Dessa betecknas med bokstäver (A-G) och beskrivs från A i norr och vidare mot söder. Fynden behandlas mer utförligt under en egen rubrik sist i avsnittet. De mest intensivt utnyttjade delytorna finns i öster, delytorna D och F, medan mer eller mindre spridda anläggningar, fynd och lager finns inom delytorna A, C och E. Inom delytorna B och G har inga fornlämningsindikationer framkommit. Diken framkom i många schakt över hela åkern (ej helt konsekvent inmätta). Samtliga dessa tolkades höra samman med jordbruk från de senaste århundradena. Den underliggande

Figur 7. Översikt av samtliga schakt med fornlämningsindikation samt indelningen i delytor. Mot bakgrund av Fastighetskartan. Skala 1:4 000.

jordarten i åkern är med någon mindre variation rödbrun glacial lera. Som tidigare nämnts grävdes av praktiska skäl inga sökschakt väster om länsvägen.

DELYTA A

Inom ytan fanns spridda anläggningar och nio av de 17 schakten saknade helt indikationer (bil 3). Anläggningarna var tydliga och utgjordes av ett flertal stolphål, ett par härdar, ett skärvstenslager och några gropar. I S538 påträffades en stenkonstruktion (A546) vars karaktär inte helt kunde fastställas och den schaktades heller inte fram helt på grund av sin storlek. Anläggningen kan närmast beskrivas som glest liggande stenar, kanske närmast två stenrader, med vissa avbrott. Stenmaterialet utgjordes främst av rundade stenar vilka var 0,20 till 0,40 m stora. Vid rensning framkom ett litet obränt ben. Intill fanns tre gropar (A558, A565, A572) av något varierande form. Ett par av stolphålen (A348, A355) undersöktes. Det sistnämnda visade sig vara stenskott. I tre av schakten (S294, S316, S326) fanns lager som tolkades som avsatta i stillastående vatten.

DELYTA B

Inga indikationer på fornlämning framkom (bil 4).

DELYTA C

Tio av de 23 schakten saknade indikationer men de glest liggande anläggningarna var mycket distinkta (bil 5). Anläggningarna utgjordes av många stolphål, tre gropar och en härd. Många av anläggningarna hade inslag av kol, bränd lera och även skärvsten, bl a en perifert belägen päronformad grop (A1242). Ytterligare ett par anläggningar utmärkte sig. Ett av stolphålen (A1279) hade en kraftig stenskoning och en härd (A1451) innehöll en stor mängd skärvig sten och en del kol samt även en bit obränt trä. Fem anläggningar undersöktes och av dessa var fyra stolphål (A874, A1095, A1103, A1160) och en (A1148) var något osäker och kunde inte tolkas närmare.

Figur 8. Översikt över åkermarken med ett av de stora stenblocken synligt i förgrunden. Från sydöst. Foto: Ann Lindkvist, SAU.

Figur 9. På ytan där schaktet S2036 m fl var belägna växte gräset direkt i själva kulturlagret och något vegetationsskikt fanns inte. Från nordöst. Foto: Ann Lindkvist, SAU.

DELYTA D

Ytan ingår i den mest intensivt utnyttjade delen av fornlämningen och endast ett av de 27 schakten saknade indikationer (bil 6). På den västra sidan av grusvägen påträffades ett sammanhängande område med anläggningar och kulturlager vilka också fortsatte upp till skogskanten. Inom delytan framkom ett fyrtiotal anläggningar varav merparten tolkades som stolphål. Utöver dessa fanns bl a sju gropar och två härdar. Ett stolphål (?) (A1665) var synligt direkt i botten av plogfåran i åkern öster om vägen. Samtliga anläggningar var mycket tydliga och många hade inslag av skärvsten, kol och sot. Anläggningarna låg på vissa ställen tätare, framförallt i S437, S465, S494, S731, men var i övrigt mer spridda.

Det fanns kulturlager eller upplöjda kulturlager i de flesta schakt. Lagren i den norra delen utgjordes av mörkbrun lera med inslag av skärvsten, kol och bränd lera. Lagren innehöll i det närmaste inga fynd men i framförallt S731 (F17) och i någon liten mån i S925 framkom obrända ben. I den östligaste kanten av delytan fanns i S2036, S2054, S2062 ett mörkt gråsvart kulturlager av humös lera (fig 9). Lagret innehöll mycket skärvsten samt kol och bränd lera. I några schakt fanns mer begränsade rester av ett mörkbrunt kulturlager i svackor (A1117 i S1113 och A1421 i S1417). I flera av schakten var det svårt att dra gränsen mellan intakta lager av den mörkbruna typen och upplöjda lager. Det mörkbruna lagret var på de ställen där det grävdes igenom mellan 0,08 och 0,15 m (S1324, S1433, S2070). Det gråsvarta lagret grävdes igenom i S2036 och var där 0,25 m.

Förutom den nämnda förekomsten av obränt ben i två schakt framkom två keramikfragment inte alltför långt från varandra. I S1324 påträffades en upplöst liten keramikbit (F19) och i kulturlagret (A2081) i schakt S2070 framkom ytterligare en mindre keramikbit (F5). I schakt S2024 påträffades ett avslagsfragment av bränd flinta (F7), en större mängd lerklining (F15) samt ett fragment av ett lerblick med ristad dekor (F14) (fig 11).

DELYTA E

Delytan utgörs i den västra delen av avverkad skogsteräng och i den östra delen av blandskog (bil 7). Terrängen är planare och det finns inte lika mycket stenblock i partiet närmast åkern som längre mot söder. Den underliggande jordarten varierar med lera i väster och silt eller silting lera i öster. Fornlämningsindikationerna var få samt spridda och framkom i sex av de 21 schakten. I öster påträffades i S1633 en anläggning samt intill denna ett område med en del större kolbitar. Anläggningen (A1476) kunde inte närmare typbestämmas men det visade sig när den undersöktes att den utgjordes av en tunn lins med stänk av kol och bränd lera och i fyllningen framkom en liten bit keramik (F8). Ett femtiotal meter mot nordöst hittades i S1540 ett avslagsfragment av bränd flinta (F6). Trots att ytterli-

gare ett par schakt grävdes intill hittades ingen ytterligare indikation.

I tre schakt (S1410, S1648, S1366) i åkerkanten konstaterades ett ljus gråbrunt kulturlager med skärvsten, kol och bränd lera. Lagret hade egentligen samma färg som över- och underliggande skikt och hade m a o inte mörkfärgats av sot eller förmultnande organiskt material. I schakten S1410 och S1366 grävdes lagret igenom och det var där 0,15 respektive 0,10 m djupt. I det förstnämnda schaktet hittades i kulturlagret en liten bit keramik (F1). I det sistnämnda schaktet påträffades också tre anläggningar, en grop (A1385) och två stolphål (?) (A1373, A1378). Samtliga hade fyllningar med skärvsten, kol och bränd lera. Alldeles väster om grusvägen uppträdde i schaktet S1651 samma gråsvarta kulturlager som även fanns i några av schakten inom delområde D. Detta lager samt det ljus gråbruna lagret i schaktet S1366 kan avgränsas ungefärligt mot söder då schakten S100 003 och S100 004 saknade indikation. Dessutom syntes inga lager i de djupa körspår som var belägna ca 30 m sydost om schaktet S1651.

DELYTA F

En mindre höjd som huvudsakligen är glest bevuxen med blandskog och en del sly utgör delyta F (bil 8). På höjden finns en hel del sten och stenblock varav många i framförallt den östra kanten är borttröjd åkersten. Marken består av morän som ställvis är övervägande sandig eller silting. I de fem schakten framkom fornlämningsindikationer i samtliga utom ett (S2090). I de övriga schakten fanns spridda skärvstenar samt i S2108 även ett mindre inslag av kol och bränd lera. I detta schakt påträffades även, samlat inom en mindre yta, keramikskärvor (F9), en mindre mängd brända ben (F11) samt ett fragment av en bränd benkam (F12). Från schaktet kommer ytterligare en keramikbit (F10) och en fragmentarisk löpare (F16). De brända benen har bedömts av osteolog Emma Sjöling, SAU, som menar att de möjligen kan härröra från människa. Även i schaktet S2094 framkom fynd av en keramikskärva (F2 i A2098) samt en liten bit bränd lera och några små bitar brända ben (F3, F4 i A2103). De brända benen har inte kunnat artbestämmas. De båda anläggningarna utgörs av ett stolphål (A2098) samt en relativt gles skärvstenkoncentration. I det tredje schaktet med indikation fanns två anläggningar, en grop (A2123) och ett stolphål (A2119). Båda hade inslag av bränd lera i fyllningen.

DELYTA G

Inom delytan fanns inga indikationer på fornlämning (bil 8).

FYND

Den keramik som framkommit är av allmänt förhistorisk typ (fig 10). Flertalet fyndposter utgörs av små avrundade bitar magrade med bergart. Skärvorna F10, som påträffades på den lilla höjden, avviker en del från övrig kera-

Fyndnr	Sakord	Material	Antal	Vikt (g)	Notering	Ej tillvarataget	X-koordinat	Y-koordinat
F1	Fragment	Keramik	1	1,20			6648404,270	1604221,900
F2	Fragment	Keramik	1	0,80			6648441,050	1604312,530
F3	Bränd lera	Bränd lera	1	1,40			6648444,155	1604314,927
F4	Oidentifierat	Bränt ben	1	0,30			6648444,155	1604314,927
F5	Fragment	Keramik	1	3,80			6648514,867	1604250,944
F6	Avslagsfragment	Flinta	1	1,60			6648347,336	1604084,993
F7	Avslagsfragment	Flinta	1	1,70			6648467,223	1604293,111
F8	Fragment	Keramik	1	1,40			6648309,618	1604042,307
F9	Fragment	Keramik	1	3,40			6648448,988	1604320,581
F10	Skärva	Keramik	9	37,40	Avstruken yta		6648449,580	1604323,157
F11	Oidentifierat	Bränt ben	12	2,80			6648449,694	1604323,239
F12	Oidentifierat	Bränt ben	1	0,30	Kamfragment		6648449,694	1604323,239
F13	Fragment	Järn	2	0,60			6648440,165	1604287,485
F14	Lerblock	Bränd lera	1	3,40			6648468,484	1604293,859
F15	Lerklining	Bränd lera	42	235,00	Pinnavtryck		6648468,484	1604293,859
F16	Malsten	Bergart	0	0,00		X	6648449,746	1604320,279
F17	Oidentifierat	Obränt ben	0	0,00		X	6648569,284	1604165,428
F18	Föremål	Sandsten	1	0,00		X	6648703,170	1604036,826
F19	Fragment	Keramik	0	0,00	Upplöst	X	6648485,176	1604247,228
F20	Hästsosöm	Järn	1	4,80	Vintersöm		6648465,280	1604268,637

Figur 10. Tabell med samtliga fynd.

mik. Sannolikt hör även keramikbiten F9 till samma kärl. Det rör sig om sammanlagt drygt 40 g från ett stort tunnväggigt och finmagrat kärl med en lätt avstruken yta. Även vad gäller denna keramik är en närmare datering svår men den bör vara från yngre bronsålder eller äldre järnålder.

Det fragment av en bränd benkam (F12) som påträffades tillsammans med keramik (F10) har bedömts av John Ljungkvist, Uppsala universitet. Det rör sig om änden av en enkelkam vilken kan daterats till slutet av yngre romersk järnålder eller tidig folkvandringstid.

I S2024 framkom bl a en liten bit av ett lerblock (F14) (fig 11). En flat sida bär en ristad geometrisk dekor som påminner starkt om tidigare fynd. Leran tycks inte vara magrad. Lerblock förekommer under yngre bronsålder och äldre järnålder. De har bl a kopplats till kontexter som härdar, lågtemperaturugnar och husoffer (Stilborg 2002, Bäck 2003). För övrigt framkom ett fragment av ett lerblock vid Trekanten-undersökningen (RAÅ 602:1). Detta kan som senast dateras till romersk järnålder (Onsten-Molander & Wikborg 2006:121).

Tillsammans med lerblocksbiten påträffades större mängder bränd lerklining (F15) med en del pinnavtryck. Klinlera i större ansamlingar härrör ofta från kupoler till lågtemperaturugnar, lertäckta härdar eller, mindre sannolikt, hus som brunnit (Stilborg 2002:142).

Figur 11. Lerblocksfragmentet (F14). Foto: Ann Lindkvist.

Två avslagsfragment av bränd flinta (F6, F7) påträffades vid utredningen. Fragmenten har bedömts av Michel Guinard, SAU. Det rör sig om avslag som med tanke på den teknik som har använts troligen kan dateras till sen-neolitikum eller bronsålder.

Ett litet bandformigt järnfragment (F13) påträffades i ytan av kulturlagret i schakt S1651. Fyndet kan på grund av sin enkla karaktär inte dateras. Ett annat järnfynd utgörs av en hästkosöm (F20), en sk vintersöm, vilken påträffades ytligt i kulturlagret i schaktet S1353. Föremålstypen förekommer under medeltid och har bl a påträffats i Eketorp och Alvastra kloster (Ekman 2007:113ff).

Slutligen kan nämnas den sandsten (F18) som låg intill härden A231 (S225). Stenen är relativt flat och rundad (0,28 × 0,25 m). Det är osäkert om stenen skall betraktas som ett fynd men möjligen kan den ha haft någon funktion i samband med användandet av härden.

Sammanfattande slutsatser

Det är uppenbart att större delen av skogspartiet inte innehåller några fornlämningar. Området är mycket blockigt och är huvudsakligen orienterat mot norr. Detta torde vara orsaken till att det inte utnyttjats under stenålder. De registrerade gravarna RAÄ 175:1-3 bedömdes inte som fornlämning och läget är för övrigt väl avsidat för t ex järnåldersgravar. Färdvägen (A100 001, A100 002/RAÄ 674) har varit i bruk under 1900-talet och eftersom den inte är större än vad den är har den sannolikt inte äldre anor. Den bedöms därför som kulturhistorisk lämning.

I åkermarken och i den norra delen av skogen, delyta A-D och E, finns anläggningar och fynd av förhistorisk boplatskaraktär men även mer renodlade verksamhetsytor skulle kunna ingå i lämningarna. Det är tydligt att fornlämningsytan innefattar en central del belägen i den östra delen av UO vilken utnyttjats mer intensivt och att lämningarna tunnare ut mot väster. De mer intensivt utnyttjade partierna är belägna på den svaga höjdsträckning som finns i området och ytan torde hänga samman med de gravar och skärvestenshögar som ingår i RAÄ 179:1-4. Topografin har jämnats ut något med tiden och i de lägre belägna partierna i åkern tycks det ha funnits svackor som varit vattenfyllda eller utgjort våtmarker.

Karaktäristiskt för lämningarna inom delyta A-D och E är det stora inslaget av skärvesten i både anläggningar och lager. Antalet stolphål är sannolikt för högt och långt ifrån samtliga kan ses som indikationer på långhus. På åtminstone ett par ställen (S437, S645) finns dock ansamlingar med stolphål som möjligen skulle kunna ingå i huskonstruktioner. Ett mindre antal av stolphålen är större och stenskodda men de ligger inom helt olika delar av ytan. Det finns endast en handfull spridda härdar. Med

tanke på den stora mängden skärvesten bör det verkliga antalet härdar vara avsevärt större.

Det rör sig som sagt uppenbart om boplatslämningar men det kan också finnas andra slags verksamhetsytor för olika typer av hantverk – dock oklart vilka. I väster och framförallt i den västra delen av skogspartiet har utnyttjandet varit sporadiskt och sannolikt finns här inga boplatslämningar.

Mängden fynd från delyta A-D och E är liten och av relativt allmän karaktär varför de inte tillför särskilt mycket vad det gäller lämningarnas datering.

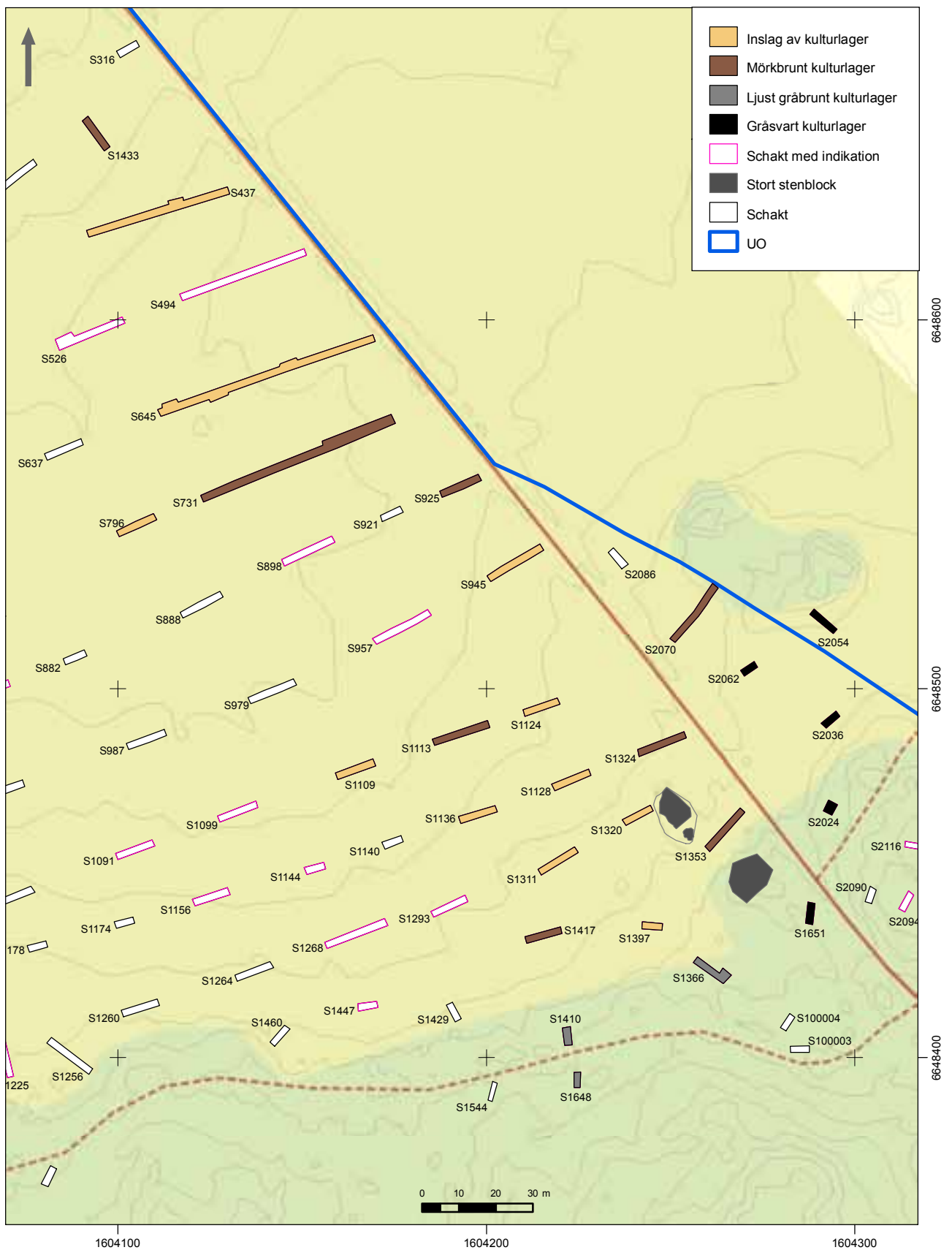
En stor del av delyta A-D och E täcks eller har täckts av kulturlager. Endast ett fåtal anläggningar var synliga i ytan av lagren men på de ställen där de inte fanns kvar, eller schaktades igenom, framkom anläggningar. Det rör sig i huvudsak om tre typer av kulturlager: ett mörkbrunt, ett gråsvart och ett ljust gråbrunt. Samtliga har ett stort inslag av skärvesten. Däremot varierar inblandningen av kol och bränd lera från relativt litet till mycket litet. Det rör sig nästan helt uteslutande om små fraktioner. De få keramikbitar som framkom i lager var också små och avrundade.

Förmodligen rör det sig om större sammanhängande ytor med kulturlager av tre skilda typer. Som framgår av figur 12 är lagervarianterna fördelade i olika delar av området. Fördelningen måste avspegla skillnader i aktiviteter och kanske även nyttjandeperiod. De två schakt (S731, S925) där det framkom obrända ben i lagret är ett exempel på detta.

Det ljust gråbruna lagret är intressant eftersom det i princip inte innehåller några direkta spår av eldning eller organiskt material. Samtidigt är lagret tydligt kulturpåverkat med kol, bränd lera samt även ett keramikfynd (F1) och mängden skärvesten är stor.

Det gråsvarta lagret har däremot ett relativt stort sotinnehåll vilket vittnar om intensiv eldning. Samtliga fynd från schakt S2024, bränd flinta, lerklining samt det lite ovanliga fyndet en bit av ett lerblock, har dessutom direkt koppling till eld. Lerklining kan härröra från t ex ugnar eller möjligen ett nerbrunnet hus. Mycket pekar på att det gråsvarta lagret (och möjligen även det ljust gråbruna lagret) snarare kan kopplas till någon typ av verksamhet än en ren boplats. Det tycks inte som om något av lagren är särskilt mäktigt. I de fall då lagren genomgrävdes visade de sig vara 0,08 till 0,25 m tjocka.

Det är märkligt att det inte finns något egentligt vegetations- eller ploglager på den yta där det gråsvarta lagret är bevuxet med vall (jfr fig 9). Området har blivit uppodlat under andra delen av 1600-talet eller under tidigt 1700-tal och har utgjort åker från den tiden fram till åtminstone 1900-talets mitt. Rimligtvis borde det ha hunnit bildas ett ploglager under denna tid. Att ett sådant saknas kan betyda att ytan ganska nyligen schaktats av.

Figur 12. Fördelningen av de olika typerna av intakta kulturlager samt inslag av kulturlager i ploggången eller i lager. Mot bakgrund av Fastighetskartan. Skala 1:1 500.

Fynden från de centrala schakten (S2094, S2108, S2116) på den lilla höjden i den östra kanten av skogen, delyta F, avvek från övriga delytor. Åtminstone vissa av de brända benen kan vara av människa och då de påträffades tillsammans med keramik och ett kamfragment är det troligt att det rör sig om en eller flera brandgravar. Dateringen av kammen motsägs inte direkt av keramiken och möjligen rör det sig om en grav från slutet av romersk järnålder eller tidig folkvandringstid. På höjden finns mycket stenar och stenblock. Det fanns dock inga i ytan synliga formationer som skulle kunna utgöra stensättningar.

Samtliga lämningar i skogskanten och i åkern är mycket välbevarade, förutom att kulturlagren i viss utsträckning är upplöjda.

Avgränsning

Intensiteten på anläggningar och fynd avtar successivt mot väster och fornlämningen är relativt väl avgränsad i denna riktning (jfr fig 7). I norr är förhållandena något mer oklara men antagligen finns ingen rumslig avgränsning mellan utkanten av boplatssområdet RAÄ 602:1 och de nu framkomna lämningarna. Sannolikt finns samma typ av spridda boplatslämningar även på det yta väster om länsvägen som inte sökschaktades. Fornlämningen sträcker sig vidare utanför UO längs med i princip hela den östra sidan och det rör sig här om mer omfattande lämningar. Det är mycket troligt att det finns ett direkt rumsligt samband med de gravar och skärvestenhögar som ingår i RAÄ 179:1-4. Däremot tycks det inte finnas någon fornlämning sydöst om den lilla höjden och här är lämningen ungefärligt avgränsad. I skogspartiet är det mer oklart hur långt fornlämningen sträcker sig. De få fynden och anläggningen i det sydvästra hörnet, i anslutning till den äldre åkermarken, tycks vara del av mycket spridda lämningar vilka inte kunnat avgränsas. I den östra delen finns det dock två schakt utan indikation (S100 003, S100 004) och det fanns heller inte några kulturlager i de körspår som är belägna ca 30 m sydöst om schakt S1651. Även i den södra kanten av åkermarken samt i den östra delen av skogskanten finns spridda indikationer vilka inte kunnat avgränsas. Möjligen har endast de flackare partierna av skogsmarken utnyttjats och därmed skulle den storblockiga och mer kuperade terräng som tar vid strax söder om de framkomna indikationerna sammanfalla med fornlämningens avgränsning i denna riktning.

Sett ur ett större perspektiv ingår de framkomna lämningarna i ett sammanhang med de tidigare kända gravarna, skärvestenhögarna och boplatssområden som närmast omger UO. Men de är också en del av hela den täta och varierade fornlämningsmiljö som finns på sluttningen ner mot ån inom Fullerö och Ekeby. Det finns uppenbarligen i den östra delen av Fullerö och Trekanten, precis som på många andra undersökta platser som t ex

de närbelägna Bredåker och Kyrsta, mycket vidsträckta, mer eller mindre sammanhängande boplatssområden från yngre bronsålder och äldre järnålder.

Dateringar

Inom ramen för utredningen har det inte varit möjligt att datera boplatss- och aktivitetslämningarna. De påträffade fynden visar dock på yngre bronsålder-äldre järnålder. Den stora mängden skärvsten samt närheten till de redan kända skärvestenhögarna antyder yngre bronsålder. Undersökningen av Trekanten-boplatss (RAÄ 602:1) gav dateringar från äldre bronsålder till vendeltid/vikingatid. Det är troligt att även denna lokal har en minst lika vid dateringshorisont. Med tanke på det högre läget i terrängen kan hypotetisk även dateringar till senneolitikum vara möjliga. Variationen i kulturlagren stödjer ett antagande om utnyttjande under flera perioder. Vad gäller fynden från den lilla höjden kan de dateras till yngre bronsålder eller äldre järnålder och kanske mer specifikt, baserat på kamfragmentet, slutet av romersk järnålder/tidig folkvandringstid.

Utvärdering

Undersökningen har genomförts på så sätt som beskrevs i undersökningsplanen. Vid inventeringen av skogspartiet fanns endast begränsade ytor på vilka det bedömdes finnas anledning att gräva provstick. I undersökningsplanen fanns beredskap för att sökschakta i anslutning till RAÄ 175:1-3. Detta gjordes dock inte eftersom lämningarna redan vid okulär besiktning inte bedömdes ha någon gravkaraktär. Då jordmänen dessutom var blottad på några ställen p g a markberedning underlättades dessutom bedömningen.

Något fler fynd än vad som avsågs i undersökningsplanen har tillvaratagits. Det rör sig om keramik vilken insamlades eftersom det bedömdes att de kunde bidra till att fastställa lämningarnas karaktär och datering.

Den schaktade ytan fick samma omfattning som planerat. Kulturlager har i viss utsträckning schaktats bort vilket bl a berodde på att det på vissa ställen var svårt att skilja mellan upplöjda kulturlager och intakta. I några andra fall togs beslutet att gräva igenom lager för att få en uppfattning om tjocklek, karaktär och ev anläggningar under lagret. Endast ett litet antal anläggningar undersöktes vilket berodde på att de generellt var mycket lätta att bestämma vid okulär besiktning.

Figur 13. Schaktning på den gamla åkermarken i den västra delen av skogen. Från norr. Foto: Ann Lindkvist, SAU.

Sammanfattning

I utredningen har ingått ytor som utgörs av skog i söder samt åkermark i norr. Utredningen har visat att det i åkermarken och den norra delen av skogsmarken finns ett större sammanhängande område med fornlämningar, **RAÄ 602:1** (området nu tillagt till tidigare registrerad lämning). Huvuddelen utgörs av fynd, anläggningar och relativt omfattande kulturlager av boplatskaraktär. I den östra kanten av åkermarken och längs grusvägen finns den största anläggningstätheten samt kulturlagren. Mot väster glesas anläggningarna ut och här finns en avgränsning av lämningens utbredning. I norr hänger fornlämningen samman med den tidigare kända boplatsen **RAÄ 602:1**. Fornlämningen sträcker sig vidare utanför UO i öster och hänger här sannolikt samman med de gravar och skärpstenshögar som ingår i **RAÄ 179:1-4**. På en mindre höjd i den östra delen av skogskanten framkom några anläggningar samt fynd av bl a brända ben, keramik och en bit av en bränd benkam. Möjligen kan det röra sig om en gravkontext. Något längre mot söder i skogspartiet finns de sedan tidigare registrerade gravliknande anläggningarna i **RAÄ 175:1-3**. Dessa kunde vid inventering konstateras ej utgöra fornlämningar. Även en förgrenad men relativt grund färdväg av hålvägskaraktär, **RAÄ 674** påträffades vid inventeringen av skogspartiet. Den torde vara från historisk tid och bedöms utgöra en

övrig kulturhistorisk lämning. I övrigt framkom inga fornlämningar i den södra delen av skogsområdet. Boplatslämningarna är endast ungefärligt avgränsade i sydlig riktning i skogsmarken.

De boplats- samt ev gravlämningar som framkommit kan inte dateras närmare än att de i huvudsak tillkommit under perioden yngre bronsålder-äldre järnålder. Det går dock inte att helt utesluta att det finns lämningar även från senneolitikum-äldre bronsålder eller för den delen yngre järnålder inom ytan. Uppenbart är det rör sig om ett omfattande och relativt välbevarat fornlämningskomplex som är omkring 60-70 000 m² stort.

Referenser

Litteratur

- Björck, N. & Appelgren, K. 2006., *Boplats och gravar från äldre järnålder i Fyrisåns dalgång. Väg E4, sträckan Uppsala-Mehedeby. Uppland, Gamla Uppsala socken, Fullerö 21:21, 21:57, RAÄ 598. Arkeologisk förundersökning och undersökning.* (Riksantikvarieämbetet, Avdelningen för arkeologiska undersökningar. UV GAL, rapport 2005:5.) Stockholm.
- Bäck, K., 2003. Lerblocken från Svågertorps industriområde i Skåne. *Fornvännen* 98.
- Dahlbäck, G. Ferm, O. & Rahmqvist, S., 1984. *Det medeltida Sverige. Uppland. Tiundaland. Ulleråker, Vaksala, Uppsala stad.1:2.* (DMS 1:2) Stockholm.
- Ekman, A., 2007. *Hästskor. Något om hovbeslagets historia i Norden från 800-tal till sent 1800-tal.* Stockholm.
- Guinard, M., 2001. *Fördjupad arkeologisk utredning inför utarbetandet av detaljplanprogram för områdena Ulleråker och Rosendal. Bondkyrko socken, Uppsala kommun. Lst dnr (220-4170-00).* (SAU Rapport 2001:3 U.) Uppsala.
- Schütz, B. & Göthberg, H., 2007. *Förhistoriska boplatser och historisk bytomt vid Fullerö-Storvreta. Arkeologisk förundersökning. Fornlämning 207, 601, 602 och 640, Uppsala socken, Uppsala kommun, Uppland.* (Upplandsmuseet rapport 2007:06.) Uppsala.
- Stilborg, O., 2002. Lerskivor, glödkärl och lerblock – att flytta värme. *Keramik i Sydsvrige – en handbok för arkeologer.* Red. A. Linddahl, D. Olausson, A. Carlie. Malmö.
- Lindkvist, A. & Andersson, K., 2008. *Fullerö park. Arkeologisk förstudie. Fullerö 21:66, 21:57, Uppsala kommun, Gamla Uppsala socken, Uppland.* (SAU rapport 2008:20.) Uppsala.
- Onsten-Molander, A. & Wikborg, J., 2006. *Trekanten och Björkgården. Boplatslämningar från brons- och järnålder vid Fullerö. Undersökningar för E4. RAÄ 601 & 602, Gamla Uppsala socken, Uppland.* (SAU skrifter 13.) Uppsala.
- Wahlberg, M. (red.), 2003. *Svenskt ortnamnslexikon.* Uppsala.

Kartor

Aktbeteckning	Enhet/blad	Typ	Verkställd/ fastställd år	Arkiv/källa
A5:96-99	Fullerö	Geometrisk karta	1640	Lantmäteristyrelsens arkiv
B22-9:1	Fullerö	Ägodelning	1720	Lantmäteristyrelsens arkiv
B22-9:2	Fullerö	Storskifte	1763/1764	Lantmäteristyrelsens arkiv
B22-9:5	Fullerö	Laga skifte	1842-43/ 1849	Lantmäteristyrelsens arkiv
J112-84-2	Erentuna	Ekonomisk häradskarta	1859-63	Rikets allmänna kartverk

Arkiv och databaser

Digitala tillväxten, katalog över fynd, Statens historiska museum (SHM).

FMIS, Digital databas för fornminnesinformation, Riksantikvarieämbetet.

Lantmäteriverkets digitala tjänst Historiska Kartor.

Uppsala universitets museum för nordiska fornsaker (UMF).

Muntliga uppgifter

Gunnar Eriksson, ägare till gården Fullerö 21:49.

Bilaga 1. Schaktförteckning.

Schaktbredden är ca 1,9 m men vissa schakt har även delvis utvidgats. Om inget annat anges är den underliggande jordarten rödbrun glaciallera.

Nr	Längd (m)	Djup (m)	Anläggningar	Fynd	Lager (m)	Övrigt
S200	57,50	0,60	A211		Vegetations- + ploglager 0,36. Svagt flammig gråbrun/rödbrun lera 0,15.	Obränt ben, 2 bitar
S225	16,00	0,40	A231	F18	Vegetations- + ploglager 0,28. Gråbrun lera 0,08.	
S240	34,50	0,40	A266, A259		Vegetations- + ploglager 0,28. Gråbrun lera 0,07.	Utvidgat.
S278	26,70	0,38			Vegetations- + ploglager 0,27. Gråbrun lera 0,07.	Omrörda lager pga maskinskada mitt i schaktet
S288	17,50	0,43			Vegetations- + ploglager 0,31. Gråbrun lera 0,09.	
S294	11,70	0,67			Vegetations- + ploglager 0,33. Varvig rödbrun/gulgrå lera 0,30 (vattenavsatt).	
S298	10,00	0,46			Vegetations- + ploglager 0,27. Gråbrun lera 0,15.	Utvidgat. Tre naturliga anomalier av grå lera, ca 2 x 2 m, 0,30 m djupa.
S306	16,30	0,48			Vegetations- + ploglager 0,25. Gråbrun lera 0,16.	
S316	6,00	0,48			Vegetations- + ploglager 0,28. Gråbrun lera 0,15 (vattenavsatt).	
S320	20,50	0,44			Vegetations- + ploglager 0,30. Gråbrun lera 0,10.	
S326	17,00	0,50			Vegetations- + ploglager 0,28. Gråbrun lera 0,07. Gulgrå lera 0,11 (vattenavsatt), successiv övergång till opåverkat lager.	
S338	23,00	0,49	A348, A355, A363		Vegetations- + ploglager 0,29. Gråbrun lera 0,14.	
S372	16,80	0,44			Vegetations- + ploglager 0,26. Gråbrun lera 0,11.	En anläggning utgått efter undersökning - recent.
S382	11,60	0,62			Vegetations- + ploglager 0,30. Gråbrun lera 0,11. Gråbrun lera 0,15 (vattenavsatt), successiv övergång till opåverkat lager.	En naturlig anomali av grå lera, ca 2 x 2 m.
S386	17,30	0,44	A398, A405, A413, A419		Vegetations- + ploglager 0,28. Gråbrun lera 0,12.	Utvidgat.
S429	11,00	0,45			Vegetations- + ploglager 0,25. Gråbrun lera 0,14.	
S437	40,00	0,44	A445, A449, A454, A458, A463, A467, A471, A475, A480, A484, A488		Vegetations- + ploglager 0,28. Gråbrun lera 0,11.	Utvidgat. Inslag av mörkbrunt kulturlager med skärven, kolstänk och bränd lera i ploglager.
S494	35,90	0,37	A498, A502, A510, A514, A519		Vegetations- + ploglager 0,32.	
S526	19,20	0,48	A532		Vegetations- + ploglager 0,30. Ljusbrun lera 0,13.	Utvidgat.
S538	15,50	0,47	A546, A558, A565, A572		Vegetations- + ploglager 0,28. Gråbrun lera 0,15.	Utvidgat. En bit obränt ben påträffat vid rensning av A546. En naturlig anomali av grå lera, ca 1 x 1 m. 0,28 m djup.

Nr	Längd (m)	Djup (m)	Anläggningar	Fynd	Lager (m)	Övrigt
S580	10,80	0,37	A584		Vegetations- + ploglager 0,26. Gråbrun lera 0,08.	
S589	10,80	0,45			Vegetations- + ploglager 0,30. Gråbrun lera 0,10.	
S597	14,90	0,52			Vegetations- + ploglager 0,24. Gråbrun lera 0,13. Varvig grå/rödbrun lera 0,10.	Östligaste delen (5 m) omrört pga maskin-skada.
S601	11,50	0,49			Vegetations- + ploglager 0,34. Gråbrun lera 0,10.	
S605	6,40	0,45			Vegetations- + ploglager 0,28. Gråbrun lera 0,13.	
S613	11,70	0,47			Vegetations- + ploglager 0,32. Gråbrun lera 0,11.	
S621	11,30	0,38			Vegetations- + ploglager 0,27. Gråbrun lera 0,08.	
S633	11,30	0,45			Vegetations- + ploglager 0,26. Gråbrun lera 0,15.	
S637	10,70	0,45			Vegetations- + ploglager 0,25. Gråbrun lera 0,15.	
S645	61,60	0,43	A665, A675, A680, A689, A695, A703, A708, A715, A726		Vegetations- + ploglager 0,25. Gråbrun lera 0,13.	Utvidgat inslag av mörkrbrunt kulturlager med skärersten.
S731	56,10	0,65	A742, A748, A755, A760, A766, A775	F17	Vegetations- + ploglager 0,20. Gråbrun lera 0,40.	Mörkrbrunt kulturlager (A775) med skärersten och enstaka kolbitar. Relativt stort inslag av obränt ben (F17).
S796	11,10	0,60			Vegetations- + ploglager 0,13. Gråbrun lera 0,09. Mörkt gråbrun lera 0,14 (kulturlagerrest?).	Inslag av kulturlager i lager?
S802	12,10	0,54			Vegetations- + ploglager 0,17. Gråbrun lera 0,11. Grå lera 0,14.	
S808	11,50	0,55			Vegetations- + ploglager 0,30. Gråbrun lera 0,20.	
S818	12,10	0,49			Vegetations- + ploglager 0,31. Gråbrun lera 0,14.	
S824	11,50	0,45			Vegetations- + ploglager 0,26. Gråbrun lera 0,15.	
S830	11,30	0,43			Vegetations- + ploglager 0,24. Gråbrun lera 0,08.	
S834	11,00	0,43			Vegetations- + ploglager 0,28. Gråbrun lera 0,08.	
S842	6,00	0,33			Vegetations- + ploglager 0,30.	
S846	11,00	0,37			Vegetations- + ploglager 0,25. Gråbrun lera 0,08.	
S852	10,70	0,36			Vegetations- + ploglager 0,23. Gråbrun lera 0,10.	
S858	5,70	0,50			Vegetations- + ploglager 0,27. Gråbrun lera 0,12.	
S862	5,80	0,40			Vegetations- + ploglager 0,27. Gråbrun lera 0,08.	
S868	10,70	0,50	A874		Vegetations- + ploglager 0,27. Grå lera 0,20.	
S882	6,30	0,48			Vegetations- + ploglager 0,27. Gråbrun lera 0,13.	
S888	12,20	0,45			Vegetations- + ploglager 0,30. Gråbrun lera 0,08.	
S898	15,00	0,36	A908, A915		Vegetations- + ploglager 0,28. Gråbrun lera 0,04.	
S921	6,10	0,42			Vegetations- + ploglager 0,24. Gråbrun lera 0,13.	

Nr	Längd (m)	Djup (m)	Anläggningar	Fynd	Lager (m)	Övrigt
S925	11,40	0,42	A931, A938		Vegetations- + ploglager 0,28. Gråbrun lera 0,10.	Mörkbrunt kulturlager (A938) med skärersten. Ett mindre inslag av obränt ben.
S945	16,70	0,33			Vegetations- + ploglager 0,28.	Inslag av mörkbrunt kulturlager med skärersten, kol och bränd lera i NÖ änden.
S957	16,90	0,36	A965, A971		Vegetations- + ploglager 0,21. Gråbrun lera 0,11.	
S979	13,30	0,41			Vegetations- + ploglager 0,26. Gråbrun lera 0,10.	Stenblock (1,30 x 1,00 m) mitt i schaktet.
S987	10,90	0,42			Vegetations- + ploglager 0,26. Gråbrun lera 0,11.	
S997	11,10	0,43			Vegetations- + ploglager 0,26. Gråbrun lera 0,12.	
S1007	10,50	0,40	A1013, A1020, A1027		Vegetations- + ploglager 0,24. Gråbrun lera 0,11.	
S1034	10,60	0,55			Vegetations- + ploglager 0,26. Gråbrun lera 0,20.	
S1044	15,50	0,33			Vegetations- + ploglager 0,23. Gråbrun lera 0,06.	
S1050	11,20	0,34			Vegetations- + ploglager 0,21. Gråbrun lera 0,10.	
S1056	10,90	0,40			Vegetations- + ploglager 0,23. Gråbrun lera 0,12.	
S1066	10,20	0,36			Vegetations- + ploglager 0,20. Gråbrun lera 0,12.	
S1070	10,50	0,36			Vegetations- + ploglager 0,20. Gråbrun lera 0,12.	
S1091	10,60	0,38	A1095		Vegetations- + ploglager 0,22. Gråbrun lera 0,11.	
S1099	11,10	0,38	A1103		Vegetations- + ploglager 0,22. Gråbrun lera 0,12.	
S1109	10,90	0,53			Vegetations- + ploglager 0,28. Gråbrun lera 0,19.	Inslag av mörkbrunt kulturlager med skärersten i båda lager.
S1113	15,80	0,43	A1117		Vegetations- + ploglager 0,24. Gråbrun lera 0,15.	Inslag av mörkbrunt kulturlager med skärersten, kol och bränd lera i båda lager. Kulturlager i svacka (A1117).
S1124	9,90	0,37			Vegetations- + ploglager 0,23. Gråbrun lera 0,08.	Inslag av mörkbrunt kulturlager i ploggången i Ö änden.
S1128	10,70	0,36			Vegetations- + ploglager 0,22. Gråbrun lera 0,09.	Inslag av mörkbrunt kulturlager med skärersten, kol och bränd lera i båda lager. Ev. rest av kulturlager i Ö änden.
S1136	10,30	0,33			Vegetations- + ploglager 0,20.	Inslag av mörkbrunt kulturlager i ploggången.
S1140	5,50	0,30			Vegetations- + ploglager 0,18.	
S1144	5,30	0,30	A1148		Vegetations- + ploglager 0,18. Gråbrun lera 0,07.	
S1156	10,00	0,30	A1160, A1166		Vegetations- + ploglager 0,19. Gråbrun lera 0,06.	
S1174	5,10	0,33			Vegetations- + ploglager 0,18. Gråbrun lera 0,09.	
S1178	5,10	0,36			Vegetations- + ploglager 0,13. Gråbrun lera 0,10. Flammig grå/rödbrun lera 0,08.	En bit bränd lera.
S1182	5,50	0,35			Vegetations- + ploglager 0,18.	

Nr	Längd (m)	Djup (m)	Anläggningar	Fynd	Lager (m)	Övrigt
S1190	15,80	0,38			Vegetations- + ploglager 0,17. Gråbrun lera 0,14.	
S1202	10,50	0,32			Vegetations- + ploglager 0,18.	
S1206	10,00	0,32			Vegetations- + ploglager 0,17.	
S1225	11,00	0,33	A1242		Vegetations- + ploglager 0,20.	Två stenlyft.
S1256	14,10	0,32			Vegetations- + ploglager 0,18.	
S1260	10,20	0,28			Vegetations- + ploglager 0,20.	
S1264	10,40	0,38			Vegetations- + ploglager 0,17. Gråbrun lera 0,08.	
S1268	17,50	0,30	A1272, A1279, A1288		Vegetations- + ploglager 0,15. Gråbrun lera 0,08.	
S1293	10,20	0,30	A1297, A1303		Vegetations- + ploglager 0,16. Gråbrun lera 0,07.	
S1311	11,70	0,33	A1315		Vegetations- + ploglager 0,19. Gråbrun lera 0,09.	Inslag av mörkbrunt kulturlager med skär- sten i båda lager.
S1320	8,50	0,33			Vegetations- + ploglager 0,19. Gråbrun lera 0,08.	Inslag av mörkbrunt kulturlager i båda lager.
S1324	13,70	0,32	A1336, A1349	F19	Vegetations- + ploglager 0,24. Mörkbrun lera (kulturlager) 0,08.	Inslag av mörkbrunt kulturlager med skär- sten, kol och bränd lera i ploggången. Kultur- lager (A1349) delvis bortschaktat.
S1353	14,30	0,35	A1361		Vegetations- + ploglager 0,24. Mörkbrun lera 0,07.	Inslag av mörkbrunt kulturlager med skär- sten, kol och bränd lera i båda lager. Kultur- lager (A1361) i Ö delen. Fynd av hästs-kosöm (vintersöm).
S1366	10,10	0,30	A1373, A1378, A1385		Vegetationslager 0,07. Ljust gråbrun lera (kultur- lager) 0,10.	Inslag av ljust gråbrunt kulturlager med skär- sten, kol och bränd lera i ploggången. Fynd av smidd spik. Några större markfasta stenar.
S1397	5,50	0,30	A1402		Vegetations- + ploglager 0,24.	Inslag av mörkbrunt kulturlager med skär- sten i ploggången.
S1410	4,90	0,40	A1441		Vegetationslager 0,16. Ljust gråbrun lera 0,15 (kulturlager).	Ljust gråbrunt kulturlager (A1441) med skär- sten, stänk av kol och bränd lera. Bortgrävt. Underliggande jordart: ljusbrun lera.
S1417	10,00	0,37	A1421		Vegetations- + ploglager 0,28.	Inslag av mörkbrunt kulturlager med skär- sten, kol och bränd lera i ploggången. Kultur- lager (A1421) bevarat i svacka.
S1429	5,10	0,37			Vegetations- + ploglager 0,30.	
S1433	10,20	0,60	A1437		Vegetations- + ploglager 0,25. Mörkbrun lera 0,11. Mörkbrun lera (kulturlager) 0,15.	Mörkbrunt kulturlager (A1437) i N halvan. Bortschaktat.
S1447	5,20	0,32	A1451		Vegetations- + ploglager 0,28.	
S1460	6,00	0,50			Vegetations- + ploglager 0,23.	Recent sopgröp, 2 x 2 m.
S1464	5,70	0,25			Vegetationslager 0,14.	Underliggande jordart: ljusbrun lera. Kolstänk.

Nr	Längd (m)	Djup (m)	Anläggningar	Fynd	Lager (m)	Övrigt
S1468	4,50	0,18			Vegetationslager 0,12.	Underliggande jordart: ljusbrun lera.
S1489	5,20	0,17			Vegetationslager 0,11.	Underliggande jordart: ljusbrun lera.
S1493	5,00	0,27			Vegetationslager 0,15.	Underliggande jordart: ljusbrun lera.
S1498	4,20	0,30		F6	Vegetationslager 0,13.	Underliggande jordart: ljusbrun lera.
S1502	5,40	–				Beskrivning saknas. Ingen fornlämningsindikation.
S1508	5,60	0,23			Vegetationslager 0,10.	Underliggande jordart: ljusbrun lera.
S1513	5,00	0,21			Vegetationslager 0,11.	Underliggande jordart: ljusbrun lera. Mindre stenansamling undersökt - utgår.
S1524	5,30	0,20			Vegetationslager 0,10.	Underliggande jordart: ljusbrun lera.
S1528	11,00	0,24			Vegetationslager 0,13.	Underliggande jordart: ljusbrun lera.
S1532	4,00	0,23			Vegetationslager 0,12.	Underliggande jordart: ljusbrun lera.
S1536	7,30	0,32			Vegetationslager 0,23.	Underliggande jordart: ljusbrun lera.
S1540	5,00	0,32			Vegetationslager 0,23.	Underliggande jordart: ljusbrun lera.
S1544	5,20	0,25			Vegetationslager 0,11.	Underliggande jordart: ljusbrun lera.
S1633	6,40	0,21	A1476		Vegetationslager 0,14.	Underliggande jordart - ljusbrun lera. En hel kolbitar i anslutning till anläggningen i S delen.
S1648	4,10	0,23	A100028		Vegetationslager 0,10.	Kulturlager (A100 0028) ljust gråbrun silt med skårsten, stänk av kol och bränd lera. Övre skiktet bortgrävt.
S1651	5,70	0,08	A1661	F13	Vegetationslager 0,08.	Kulturlager (A1661) gråsvart humös lera med mycket skårsten. Intakt.
S2000	10,50	0,30			Vegetations- + ploglager 0,17.	
S2004	8,80	0,40			Vegetations- + ploglager 0,22.	
S2008	8,90	0,40			Vegetations- + ploglager 0,20.	
S2012	9,20	0,39			Vegetations- + ploglager 0,22.	
S2016	9,60	0,30			Vegetations- + ploglager 0,19.	
S2020	5,50	0,30			Vegetations- + ploglager 0,28.	
S2024	3,30	0,20	A2030, A2046	F7, F14, F15	Vegetationslager 0,05.	Gråsvart kulturlager (A2046) av humös silt med skårsten, kol och bränd lera. Intakt. A2030 ev endast mörkare färgning i kulturlagret.
S2036	5,10	0,25	A2040, A2050		Inget vegetationsskikt.	Kulturlager (A2050) gråsvart humös lera med mycket skårsten, kol och bränd lera, 0,25 m djupt. Intakt men genomgrävt på ett ställe där A2040 framkom.

Nr	Längd (m)	Djup (m)	Anläggningar	Fynd	Lager (m)	Övrigt
S2054	8,20	0,05	A2058		Inget vegetationsskikt.	Kulturlager (A2058) gråsvart humös lera med mycket skärysten, kol och bränd lera. Intakt.
S2062	4,40	0,05	A2066		Inget vegetationsskikt.	Kulturlager (A2066) gråsvart humös lera med mycket skärysten, kol och bränd lera. Intakt.
S2070	19,00	0,60	A2081	F5	Vegetations- + ploglager 0,20. Mörkt gråbrun svagt siltig lera 0,10 (kulturlager). Grå lera 0,16.	I Öändan inblandning av mörkbrunt kulturlager. IV mörkbrunt kulturlager (A2081) (genomgrävt) med en del skärysten och bränd lera. Røjningssten i dike vid övergång mellan åker och impediment.
S2086	5,80	0,44			Ploglager 0,28.	I öppen plöja. Ansamling med sprängsten på botten i SV hörnet.
S2090	4,20	0,20			Vegetationslager 0,07.	Underliggande jordart: morän.
S2094	5,30	0,15	A2098, A2103	F2, F3, F4	Vegetationslager 0,07.	Underliggande jordart: sand. Enstaka skärvestenar men i Ö änden mer. Större markfasta stenar i båda ändar av schaktet.
S2108	5,50	0,25		F9, F10, F11, F12, F16	Vegetationslager 0,14.	Underliggande jordart: siltig och sandig morän. Spridda skärvestenar samt ett mindre inslag av kol och bränd lera i hela schaktet. Större markfasta stenar.
S2116	5,30	0,22	A2119, A2123		Vegetationslager 0,14.	Underliggande jordart: siltig och sandig morän. Spridda skärvestenar i hela schaktet.
S100003	5,10	0,20			Vegetationslager 0,08.	Underliggande jordart: ljusbrun silt.
S100004	4,50	0,28			Vegetationslager 0,07.	Underliggande jordart: ljusbrun siltig lera.

Bilaga 2. Anläggningsförteckning.

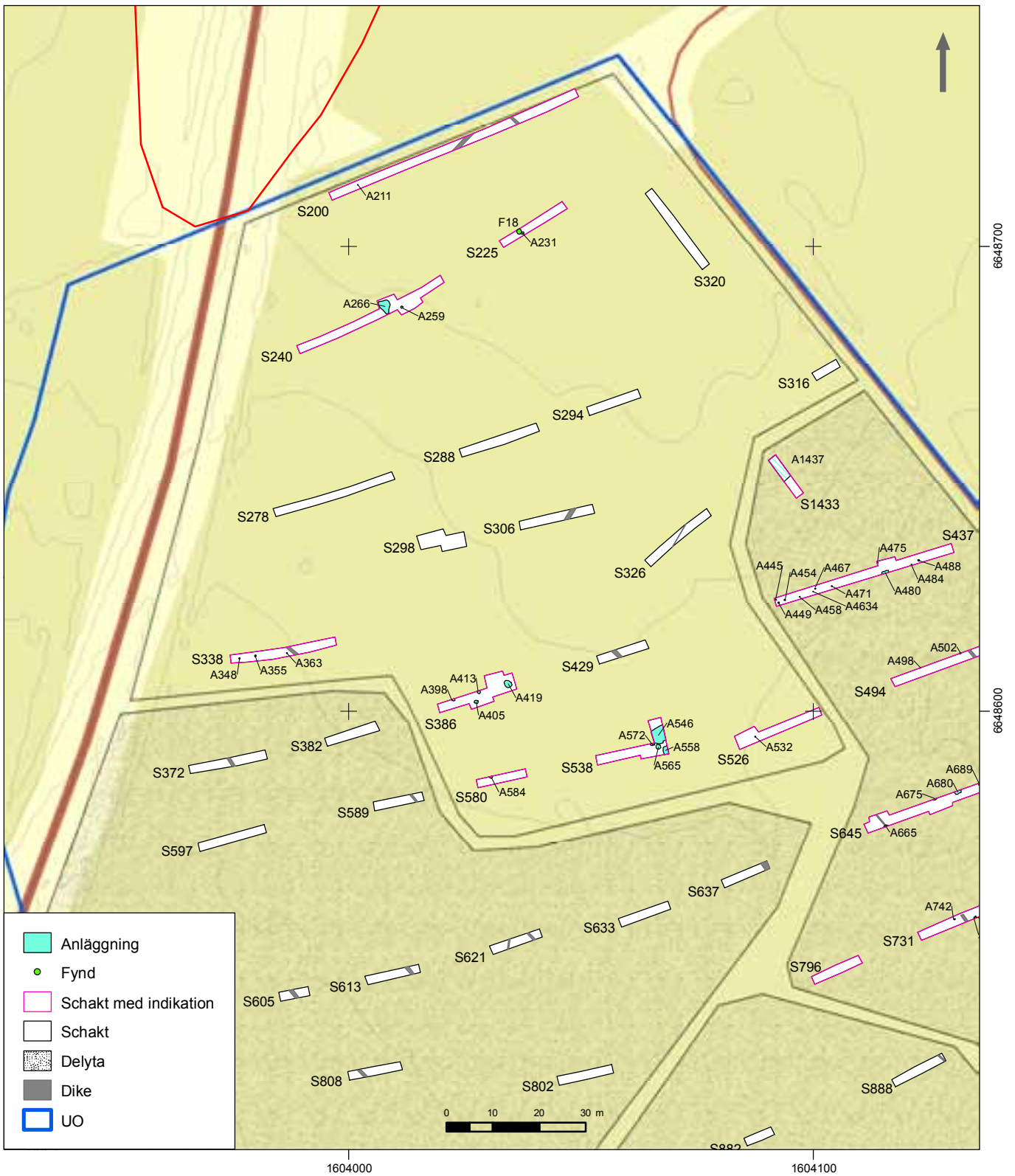
Nr	Typ	Längd (m)	Bredd (m)	Djup (m)	Undersökt	Beskrivning/notering
A211	Stolphål	0,25	0,15			
A231	Härd	0,65	0,45			Ev samband med flat sten (F18).
A259	Stolphål	0,40	0,40			Skärnsten.
A266	Skärnstenskoncentration	3,50	2,00			En hel del skärnsten i ploglagret.
A348	Stolphål	0,30	0,22	0,07	x	Profilform: flack.
A355	Stolphål	0,44	0,44	0,26	x	Stenskott. Några stenar borttagna vid framschaktningen. Profilform: Skålformad.
A363	Stolphål	0,23	0,23			Stenskott.
A398	Stolphål	0,55	0,27			
A405	Stolphål	0,85	0,75			Ev stolpmärke.
A413	Stolphål	0,65	0,35			
A419	Härd	1,75	1,45			
A445	Stolphål	0,21	0,21			
A449	Stolphål	0,30	0,30			Skärnsten.
A454	Stolphål	0,30	0,30			Skärnsten.
A458	Stolphål	0,23	0,14			Skärnsten.
A463	Pinnhål	0,08	0,08			
A467	Stolphål	0,22	0,22			
A471	Stolphål	0,00	0,00			
A475	Stolphål	0,26	0,16			Skärnsten.
A480	Grop	1,60	0,46			Skärnsten.
A484	Stolphål	0,20	0,33			
A488	Stolphål	0,40	0,40			Skärnsten.
A498	Stolphål	0,17		0,22	x	Synlig i schaktvägg. Profilform: spetsig.
A502	Stolphål	0,45		0,12	x	Synlig i schaktvägg. Profilform: flack.
A510	Stolphål	0,24	0,24			Skärnsten.
A514	Stolphål	0,23	0,22	0,12	x	Profilform: flack.
A519	Stolphål	0,60	0,60			Skärnsten.
A532	Stolphål	0,25	0,20			
A546	Stenkonstruktion	3,50	2,60			Fynd av obränt ben vid rensning. Ej framtagen i sin helhet. Ev två anläggningar?
A558	Grop	1,60	0,95			

Nr	Typ	Längd (m)	Bredd (m)	Djup (m)	Undersökt	Beskrivning/notering
A565	Grop	1,00	1,00			
A572	Grop	0,55	0,28			
A584	Stolphål	0,64	0,35			
A665	Grop	1,00	0,30			Skärs av dike. Skärersten.
A675	Grop	0,90	0,20			Skärersten.
A680	Grop	1,46	0,50			Skärersten.
A689	Stolphål	0,33	0,33			Skärersten.
A695	Stolphål	0,46	0,35			Skärersten.
A703	Stolphål	0,35	0,15			Skärersten.
A708	Stolphål	0,43	0,43			Skärersten.
A715	Röjningsröse	1,20	0,50			Småsten samt stenar upp till 0,50 m stora.
A726	Stolphål	0,18	0,18			
A742	Stolphål	0,26	0,26			
A748	Stolphål	0,26	0,26			
A755	Stolphål	0,23	0,23			
A760	Stolphål	0,36	0,36			Skärersten.
A766	Stolphål	0,48	0,30			Skärersten.
A874	Stolphål	0,33	0,33	0,20	x	Skålformad med fyllning av mörkgrå lera. (Ej ritad)
A898	Grop	1,60	1,20			
A915	Stolphål	0,18	0,18			
A931	Grop	1,20	0,80			Skärersten.
A965	Stolphål	0,14	0,14			
A971	Stolphål	0,34	0,23			
A1013	Stolphål	0,30	0,22			
A1020	Stolphål	0,22	0,17			
A1027	Stolphål	0,22	0,22			
A1095	Stolphål	0,18	0,18	0,16	x	Fnyk av bränd lera i fyllningen. Profilform: spetsig.
A1103	Stolphål	0,25	0,25	0,24	x	Profilform: spetsig.
A1148	Anläggning	0,60	0,60	0,08	x	Något osäker. Profilform: flack.
A1160	Stolphål	0,30	0,30	0,10	x	En bit bränd lera i ytan. Profilform: skålformad.
A1166	Grop	1,60	0,75			Bränd lera i fyllningen.
A1242	Grop	1,26	0,80			Stänk av kol och bränd lera samt skärersten upplost till grus.

Nr	Typ	Längd (m)	Bredd (m)	Djup (m)	Undersökt	Beskrivning/notering
A1272	Grop	0,98	0,63			Stänk av kol och bränd lera samt små skärvstenar.
A1279	Stolphål	0,50	0,50			Kraftig stenskoning.
A1288	Stolphål	0,24	0,24			
A1297	Stolphål	0,14	0,12			
A1303	Stolphål	0,34	0,24			
A1315	Pinnhål	0,10	0,10			
A1336	Grop	0,80	0,80			Skärvsten.
A1373	Stolphål	0,55	0,26			Lite sot, kol, bränd lera samt skärvsten.
A1378	Stolphål	0,60	0,45			Lite sot, kol, bränd lera samt skärvsten.
A1385	Grop	2,00	1,05			Sot, kol, bränd lera samt skärvsten.
A1402	Härd	1,22	0,80			Mycket skärvsten.
A1451	Härd	1,30	0,70			Kol, sot och mycket stor skärvsten samt även ett par mindre bitar trä.
A1476	Anläggning	0,38	0,30	0,05	x	Stänk av bränd lera samt lite skärvsten. Fynd av keramik (F8). Profilform: flack. (Ej ritad.)
A1665	Härd	0,69	0,32			Skärvsten. Synlig i botten av plogfåra bedömning av storlek och typ därför osäker.
A2030	Härd	0,90	0,90			Svart och grusig - upplöst skärvsten? Ev ej anläggning utan endast variation i kulturlager.
A2040	Stolphål	0,45	0,20			Kol, bränd lera och skärvsten. Framkom under kulturlager.
S2098	Stolphål	0,35	0,35			Brun svagt humös sand. Fynd av keramik (F2).
A2103	Skärvstenskoncentration	1,75	0,90			Spridd förekomst av skärvsten. Fyllning av brun svagt humös sand. Fynd av bränd lera (F3) och bränt ben (F4).
A2119	Stolphål	0,35	0,35			Mörkt gråbrunt siltigt och sandigt grus. En del skärvsten samt lite bränd lera.
A2123	Grop	1,25	1,00			Mörkt gråbrunt siltigt och sandigt grus. En del skärvsten samt lite bränd lera.
A100001	Väg	63,00	0,30	0,10		Hålvägsliknande.
A100002	Väg	27,00	0,30	0,20		Hålvägsliknande.

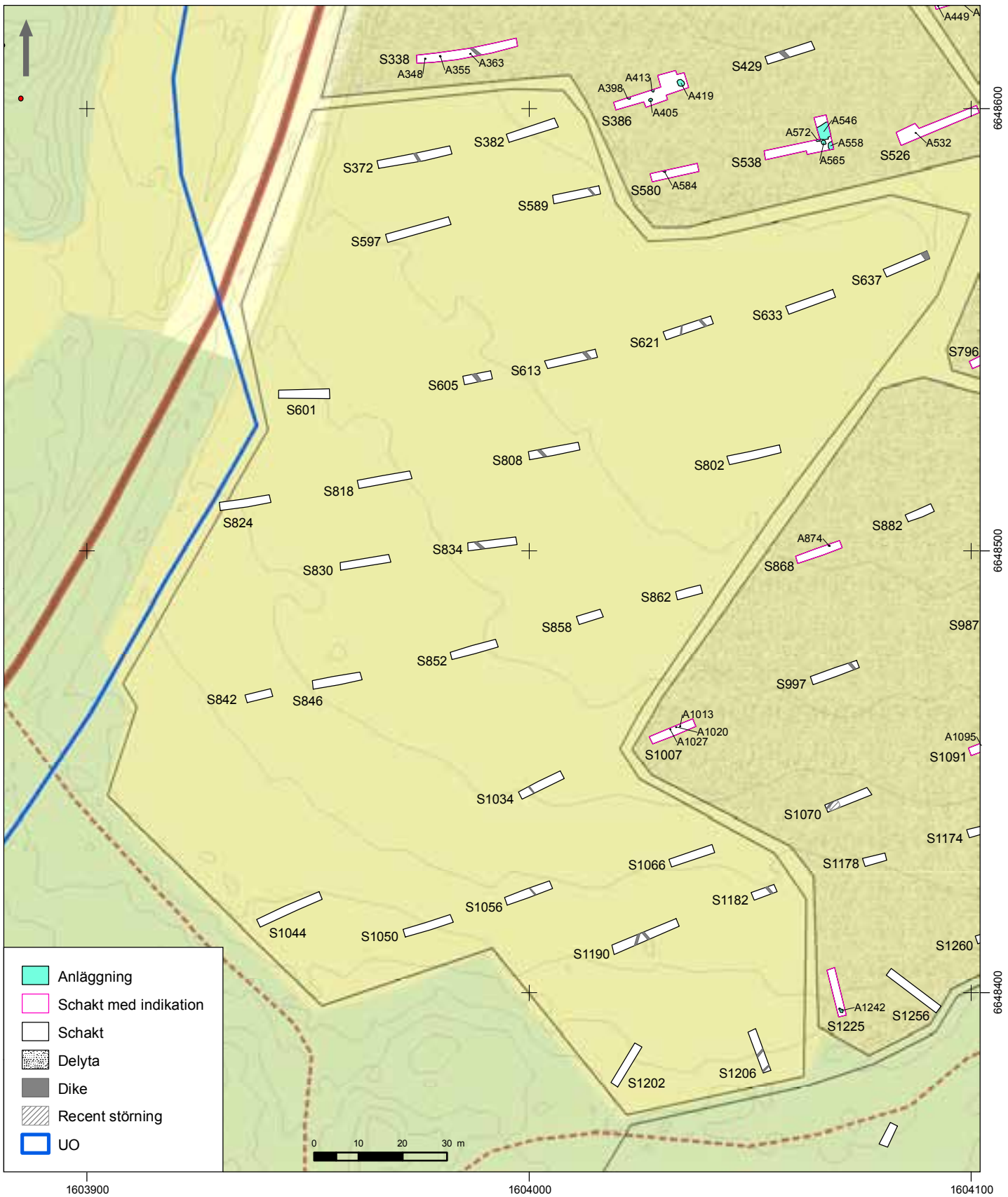
Bilaga 3. Plan över delyta A.

Bakgrund: Fastighetskartan. Skala 1:1200

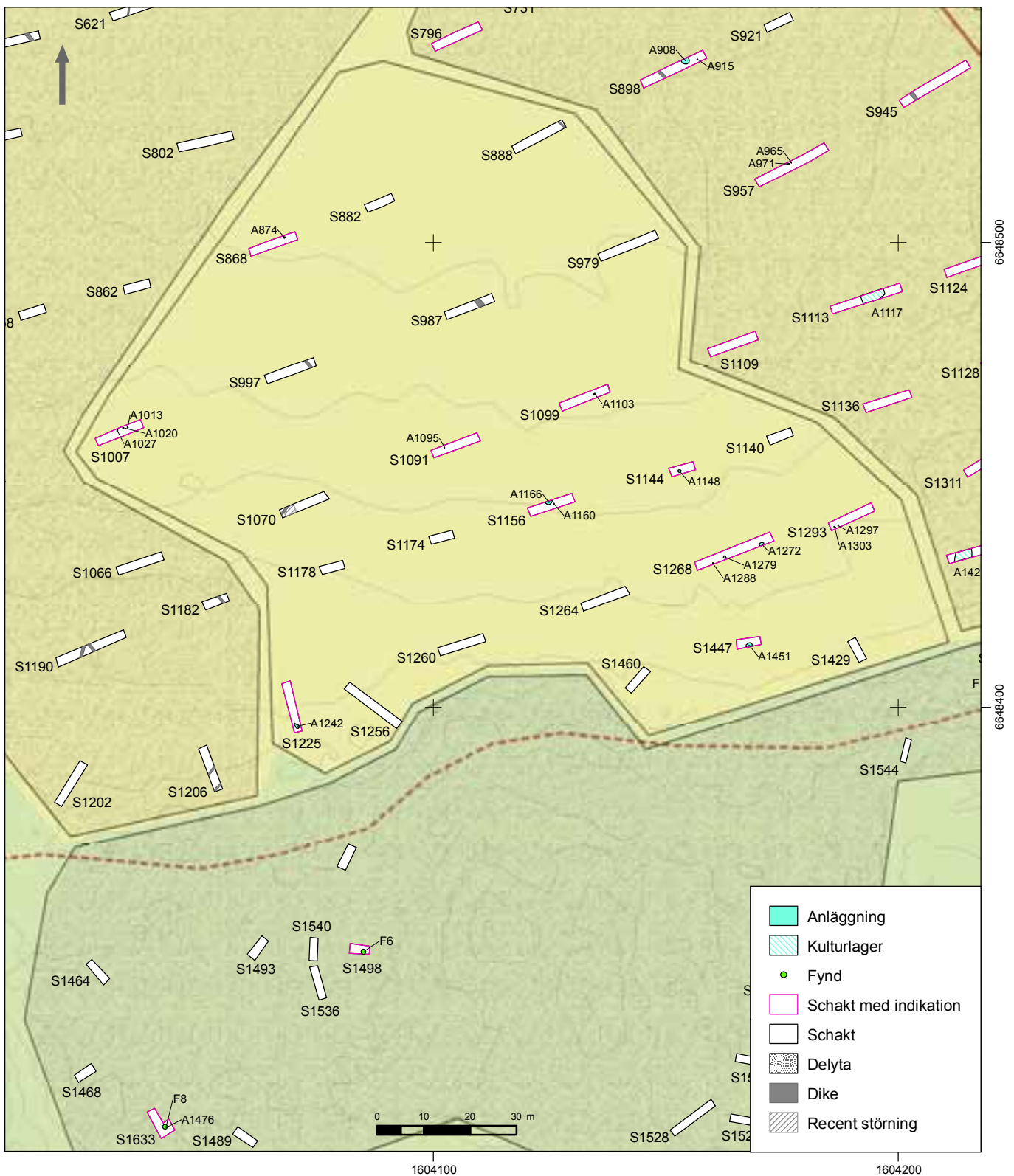
Bilaga 4. Plan över delyta B.

Bakgrund: Fastighetskartan. Skala 1:1200

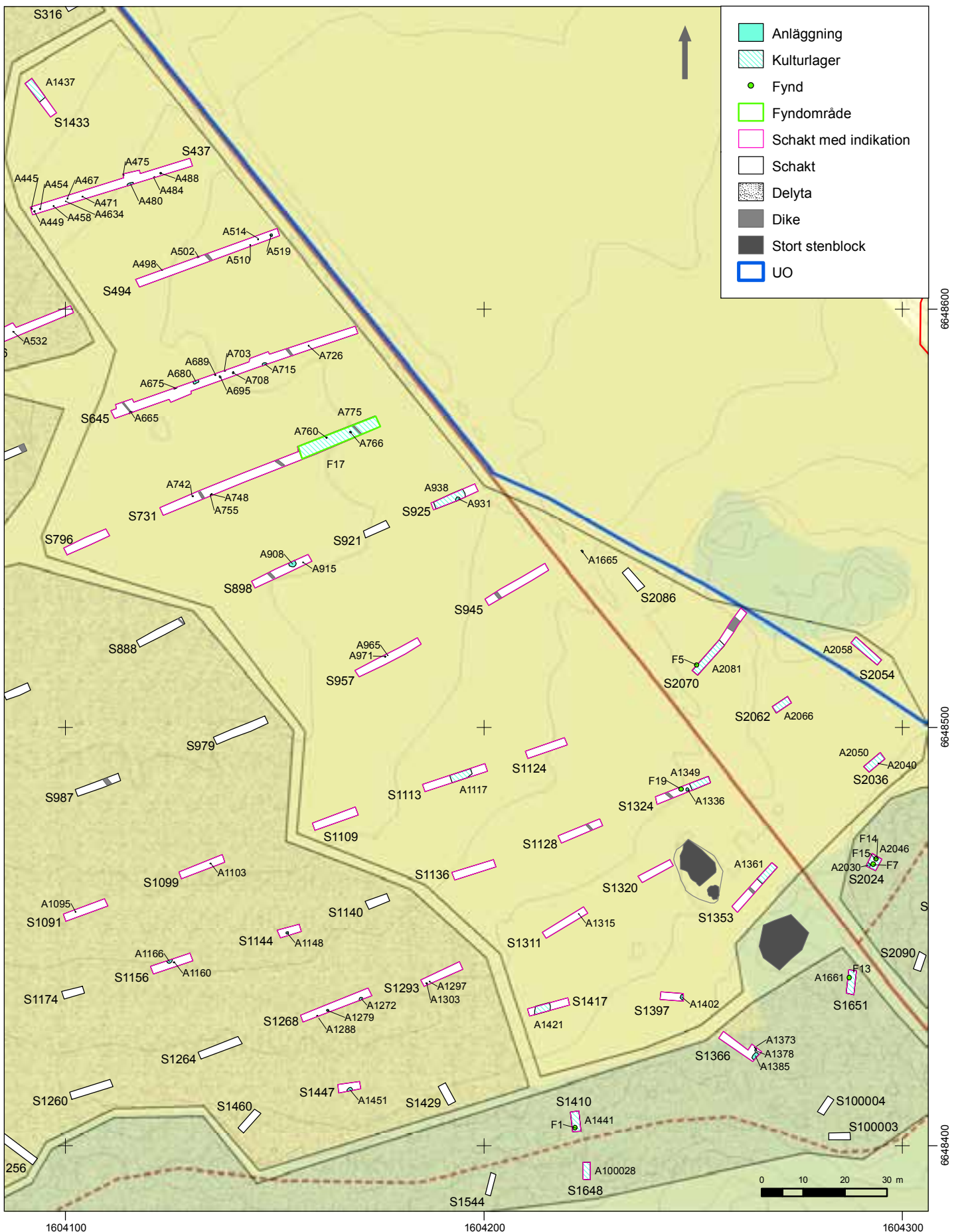
Bilaga 5. Plan över delyta C.

Bakgrund: Fastighetskartan. Skala 1:1200

Bilaga 6. Plan över delyta D.

Bakgrund: Fastighetskartan. Skala 1:1200

Vid Fullerö, som är beläget vid Fyrisån en knapp mil norr om Uppsala, har tidigare ett flertal rika fornlämningar från järnålder påträffats, framförallt i området nära Fyrisån. Inom en annan del av Fullerö har under hösten 2009 ytterligare fornlämningar hittats vid en arkeologisk utredning. Utredningen har genomförts med anledning av planerna på att anlägga ett handels- och upplevelseområde, Fullerö Park, intill E4:an.

Vid utredningen framkom boplatzlämningar i skogs- och åkermark inom ett område som totalt var 60-70 000 m² stort. Det rör sig om anläggningar i form av stolphål, härdar och gropar samt kulturlager av varierande karaktär. Fynden utgjordes främst av keramik. Fornlämningen bedöms huvudsakligen vara från yngre bronsålder och äldre järnålder. På en mindre höjd påträffades även några anläggningar och fynd av bl a brända ben, keramik och en bit av en bränd benkam som möjligen kan härröra från gravar. Den nya boplatssytan ligger i direkt anslutning till den tidigare kända boplatsten RAÄ 602:1 samt de gravar och skärvstenshögar som ingår i RAÄ 179:1-4. Hela komplexet ingår dessutom i den täta fornlämningsmiljö som finns i åkermarken ned mot Fyrisån.